

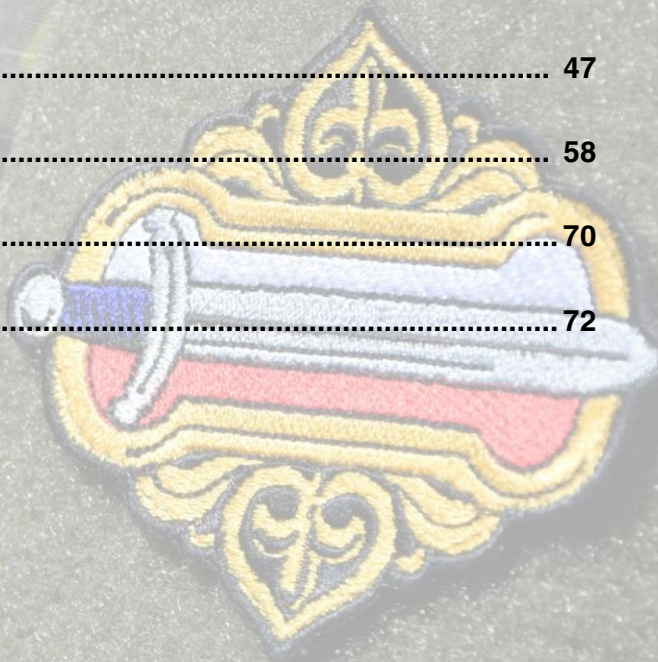
**VOJENSKÁ STŘEDNÍ ŠKOLA A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
MINISTERSTVA OBRANY V MORAVSKÉ TŘEBOVÉ**

ROČENKA 2020

OBSAH

Slovo velitele	2
Škola, kde každý je někdo	3
Historie školy.....	4
Velitelský a učitelský sbor.....	6
Průběh školního roku	9
Četa C4A	19
Četa C4B	35
Četa C4C	47
Četa E4A	58
Četa T3A	70
Seznamy tříd.....	72

Slovo velitele

Vážení absolventi,

vykonali jste maturitní zkoušky a opustíte i Moravskou Třebovou – město, které bylo po dobu studia vaším druhým domovem. Neměli jste to však letos vůbec jednoduché. Distanční výuka rozhodně nebyla ideální a dostačující. Seděli jste mnoho hodin před monitorem, soustředění nebylo optimální, něco se na dálku špatně vysvětlovalo, někdy byly problémy s připojením, někdy nebyla ani chuť. Chápu, že by bylo lepší sedět přímo v lavicích, chodit na výuku a absolvovat praxe.

Byli jste již druhými absolventy školy, kteří zažili distanční výuku. Vy bohužel téměř celý čtvrtý ročník. Přineslo to mnoho nového, když se ohlédneme zpět, určitě nikoho nenapadlo, že si budeme přát, ať můžete chodit do školy. Většinu to naučilo větší zodpovědnosti za své vzdělání. Zde dvojnásob platilo: „Kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody.“

Učitelé se s distanční výukou během prvních měsíců zavřených škol museli naučit pracovat. Když ale nebyli s Vámi v kontaktu, zvlášť když jste někdy při on-line výuce ani nebyli vidět, chyběly tam ty naprosto běžné a přirozené věci, které ke škole patří. Třeba že se někdy zažertovalo, udělala se ironická narážka. Skoro všichni učitelé říkali, že nejen žáci ztrácejí motivaci. I oni sami přichází o to, co jim dává smysl, o důvod, proč učit. Že mohou s těmi mladými lidmi být a něco jim předávat.

I přes všechno špatné a nedokonalé se za dobu vašeho studia podařilo zlepšovat a dále pracovat na vybavení školy. Dočkali jste se kuchyněk a ledniček na internátech. Z kinosálu se záhy stala nová a reprezentativní aula školy. První ročník oboru elektrotechnika již nemusí dojíždět na praxi do Lanškrouna. V letošním roce bude dobudována dráha NATO a snad se podaří i úprava společenského sálu Na Písku.

Ted' si myslíte, že vše umíte a znáte a je Vám vše jasné. Praxe a hlavně život však ukážou, že tomu tak není a čeká Vás ještě dlouhá a náročná cesta.

A mé přání závěrem – jestli se i v budoucnu nebudete stydět prohlásit: „**Jsem absolventem Vojenské střední školy v Moravské Třebové,**“ bude to znamenat, že jsme na správné cestě a naše práce má přeci jen smysl.

Všem přeji především pevné zdraví
a hodně úspěchů do dalších let.

*velitel školy
plukovník gšt. Ing. Zdeněk MACHÁČEK*

Škola, kde každý je někdo!

Primárním úkolem školy je vzdělávání. Jeho nedílnou součástí je také branná, vlastenecká, společenská a občanská výchova mladých lidí. Škola se proto podílí na tematicky zaměřených akcích Armády ČR a v rámci regionu spolupracuje s řadou civilních subjektů.

Žáci každoročně reprezentují školu na veřejnosti při různých společensko-kulturních akcích, které pořádá Armáda České republiky, jako jsou například Dny Sil podpory Armády ČR – Darkovičky, Dny Pozemního vojska Armády ČR – Bahna, Dny NATO – Dny Vzdušných sil Armády ČR, Rožnovská valaška nebo Mezinárodní vojenská pouť v Lurdech.

Samozřejmostí je účast studentů na vzpomínkových pietních aktech pořádaných Ministerstvem obrany a Československou obcí legionářskou k připomenutí účasti československých vojáků v bojích první a druhé světové války. Nezapomínáme ani na významná výročí, jako jsou Den vzniku samostatného československého státu a Den válečných veteránů.

Žáci školy pomáhají organizovat branné dny pro základní školy regionu. Spolupracují také při pořádání akcí pro Oblastní charitu Moravská Třebová a vzdělávací instituce v Moravské Třebové a okolí. Tradiční je i spolupráce školy s dětskými a zájmovými organizacemi.

Kromě sportovních soutěží pořádaných v resortu Ministerstva obrany se studenti pravidelně účastní krajských přeborů a regionálních sportovních akcí v plavání, basketbalu, florbalu, futsalu, přespolním běhu a dalších sportech.

Historie školy

Již v roce 1922 byla v objektu utečeneckého tábora z let první světové války otevřena první česká menšinová škola v Moravské Třebové (jako součást ruského reálného gymnázia).

Vojenské využití současného areálu Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové lze datovat od roku 1934, kdy požádalo okresní hejtmanství o umístění čs. vojenské jednotky ve městě. Od 1. 9. 1935 v objektu působilo **Státní vojenské reformní reálné gymnázium (SVRRG)**, v té době byl objekt dobudován péčí vojenské správy. Za tři roky předválečné existence navštěvovalo školu přes 700 studentů, z nichž řada se zapojila do protifašistického odboje doma i v zahraničí. SVRRG bylo výběrovou střední školou, která měla poskytnout žákům předběžné všeobecné vzdělání, jež by jim umožnilo studium na vysoké škole technické všech oborů nebo na univerzitě (vyjma oboru historie, klasické filologie a teologie, kde bylo třeba vykonat dodatečnou zkoušku z jazyka řeckého nebo latinského) a dalo jim zároveň určitou průpravu branné výchovy před vstupem do škol pro důstojníky v záloze (všech zbraní).

V letech 1939–1945 byl areál využíván jako zajatecký tábor francouzských, britských a jugoslávských důstojníků (Offlag VII/F). Za uvedenou dobu jím prošlo přes 4 500 příslušníků výše uvedených armád.

Od roku 1945 do roku 1947 bylo v objektu umístěno velení 1. tankového sboru. V letech 1947 až 1949 pak 11. tanková brigáda. Od podzimu 1949 zde začala působit **Vojenská škola Jana Žižky (VŠJŽ)**, která byla v roce 1969 přejmenována na **Vojenské gymnázium Jana Žižky (VGJŽ)**, které v areálu působilo do 30. 9. 1996.

V souvislosti s celkovou reorganizací Armády ČR byla v roce 1996 v Moravské Třebové zřízena **Střední technická škola Ministerstva obrany**. Jejím posláním se stala výchova všestranně připravených profesionálů v duchu nejlepších demokratických tradic našeho národa. Škola spolupracuje s řadou organizací. Na prvním místě je to Československá obec legionářská, která nad ní převzala patronát. Od října 1997 nese škola čestný název **Škola Čs. obce legionářské** a jako výraz ocenění spolupráce při výchově mladé generace jí byl předán legionářský prapor.

Se zápisem Střední technické školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové do rejstříku škol a na základě rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o udělení akreditace vzdělávacího programu pro Vyšší odbornou školu Ministerstva obrany v Moravské Třebové byl dnem 1. června 2006 upraven název Střední technické školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové na **Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola Ministerstva obrany v Moravské Třebové**.

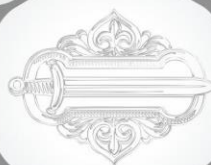

Dne 7. října 2014 schválil ředitel Vojenského historického ústavu úpravu znaku Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany. Její znak tvarově vychází ze znaku Státního vojenského reformního reálného gymnázia, který byl zaveden v roce 1935. Znak je tvořen štítkem s dominujícími lipovými listy a gotickým mečem položeným na červenobílém poli. Ornamenty lipových listů jsou odděleny modrou barvou tak, aby celkové barevné vyznění tvořilo trikolóru.

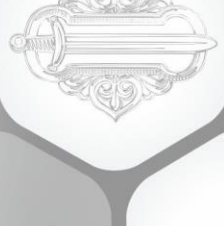
VELENÍ ŠKOLY

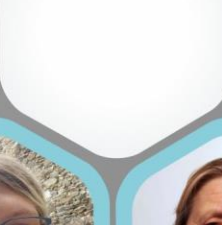
**ODDĚLENÍ
VZDĚLÁVÁNÍ**

**UČEBNÍ SKUPINA
ZÁKLADNÍCH
ODBORNÝCH
PŘEDMĚTŮ**

**UČEBNÍ SKUPINA
JAZYKOVÁ
A HUMANITNÍ**

**UČEBNÍ SKUPINA
PŘÍRODOVĚDNÁ**

**UČEBNÍ SKUPINA
MANAGEMENTU
A TĚLOVÝCHOVY**

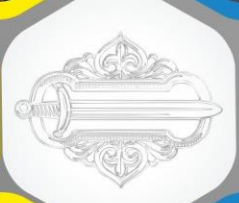
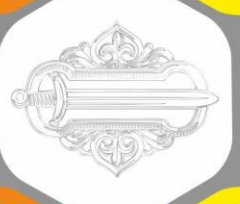
**VELITELÉ
2. ŠKOLNÍ ROTY**

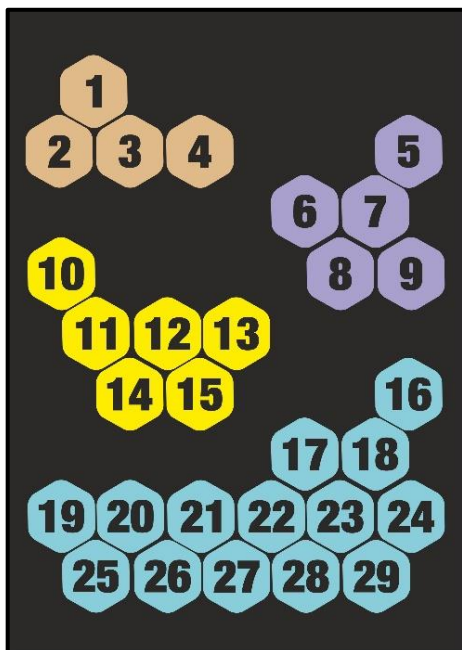
**VELITELÉ
1. ŠKOLNÍ ROTY**

**VELITELÉ
3. ŠKOLNÍ ROTY**

VELITELSKÝ A UČITELSKÝ SBOR

VELENÍ ŠKOLY

1. velitel školy plukovník Generálního štábu Ing. Zdeněk MACHÁČEK, 2. náčelník štábu podplukovník Ing. Viliam BEKE, 3. zástupce velitele podplukovník Ing. Josef HLOUPÝ, 4. vrchní praporčík školy Stanislav SMITAL

ODDĚLENÍ VZDĚLÁVÁNÍ

5. vedoucí oddělení starší důstojník-specialista podplukovník Ing. Břetislav ŠTĚPÁNEK, Ph.D., 6. organizační pracovnice Vladislava KNÁPKOVÁ, 7. organizační pracovník Ing. Josef LORENZ, 8. psycholožka Mgr. Hana VAŇKOVÁ, 9. metodička pro vzdělávání Ing. Lenka LAZAROVÁ

UČEBNÍ SKUPINA ZÁKLADNÍCH ODBORNÝCH PŘEDMĚTŮ

10. vedoucí učební skupiny major Ing. et Ing. Ondřej KROPÁČEK, 11. Ing. Igor FABIAN, 12. RNDr. Dagmar ŠTĚPÁNKOVÁ, 13. RNDr. Pavel OLŠOVSKÝ, Ph.D., 14. Ing. Bc. Miloslav ŠPLÍCHAL, 15. kapitán Ing. Petr HENDRYCH

UČEBNÍ SKUPINA JAZYKOVÁ A HUMANITNÍ

16. vedoucí učební skupiny Mgr. Klára MOTLOVÁ, 17. nadporučice Mgr. Olga JURÁNKOVÁ, 18. Mgr. Josef KUČERA, 19. Mgr. Jana ZELENDOVÁ, 20. Mgr. Libuše KOŘÍNKOVÁ, 21. PaedDr. Jana JAKUBCOVÁ, 22. Mgr. Barbora VACKOVÁ, 23. Mgr. Stanislav SOUKUP, 24. Mgr. Andrea MARTINKOVÁ, 25. Carmen Gabriela BÁRTOVÁ, 26. Mgr. Věra PACLÍKOVÁ, 27. Mgr. Hana OYELAKIN-FERLÍKOVÁ, 28. Mgr. Gabriela OŠKEROVÁ, 29. Mgr. Pavlína JANDLOVÁ

UČEBNÍ SKUPINA PŘÍRODOVĚDNÁ

30. vedoucí skupiny učební RNDr. Iveta WILNEROVÁ, 31. RNDr. Zuzana MACHÁČKOVÁ, 32. Mgr. Eva PROCHÁZKOVÁ, Ph.D., 33. RNDr. Hana NEČASOVÁ, 34. Mgr. Ivana JÍLKOVÁ

UČEBNÍ SKUPINA MANAGEMENTU A TĚLOVÝCHOVY

35. vedoucí učební skupiny major Mgr. Ing. Petr TATALÁK, 36. nadporučice Mgr. Radka ZAVŘELOVÁ, 37. Mgr. Bedřiška SCHNEIDEROVÁ, 38. kapitán Mgr. Petr SMUTEK, 39. nadporučík Bc. Tomáš PLOCR, 40. Mgr. Lenka SONTÁKOVÁ

VELITELÉ 1. ŠKOLNÍ ROTY

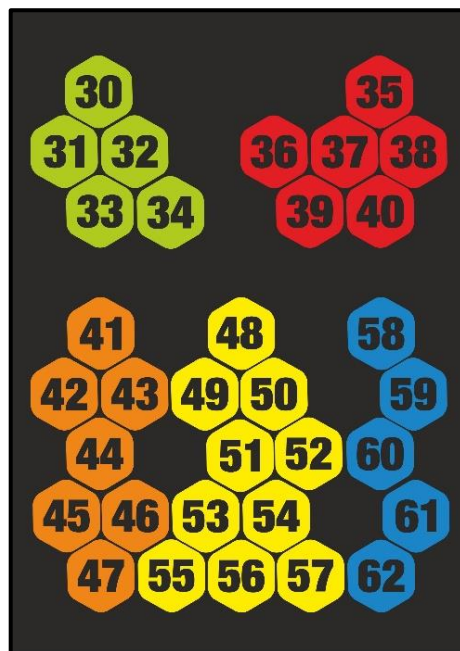
48. major Ing. Pavel ŠTASTNÝ, 49. nadporučík Mgr. Bc. Petr VANDUCH, 50. kapitán Mgr. Karel BURIAN, 51. nadporučík Mgr. František ŠKABRAHA, 52. nadporučík Mgr. Radek LÁNSKÝ, 53. nadporučík Bc. Marek POSPÍŠIL, 54. nadporučík Bc. Jan ZAPLATIL, 55. vedoucí praporčík nadrotmistr Roman NOŽKA, 56. nadporučík Mgr. Bc. Pavel POLÁŠEK, 57. výkonný praporčík rotmistr Lukáš ZADINA

VELITELÉ 2. ŠKOLNÍ ROTY

41. major Ing. Pavel RAJJ, 42. nadporučík Bc. Miroslav KLOS, 43. nadporučík Bc. René HARTIG, 44. nadporučík Ing. Vojtěch BYRTUS, 45. nadporučík Ing. Radek RUBÍN, 46. nadporučík Bc. Richard PASÍRBEK, 47. nadporučík Bc. Roman BRABEC

VELITELÉ 3. ŠKOLNÍ ROTY

58. nadporučík Mgr. Daniel CHVAL, 59. nadporučík Ing. Michal CARBOL, 60. nadporučík Bc. Ladislav ČERNÝ, 61. nadrotmistr Jan JOHANIDES, 62. řidič – specialista četař Miroslav Immer

PRŮBĚH ŠKOLNÍHO ROKU

Nováčci nastoupili v rouškách a v dešti

V úterý 1. září 2020 nastoupilo 150 nováčků do prvních ročníků. Letos poprvé i na obor strojírenství, který byl nově otevřen v Sokolově. První školní den a adaptační proces však pro všechny začal v Moravské Třebové. Stávající žáci školy přijeli již tradičně večer před prvním školním dnem. Nástup provázela hygienická opatření, která souvisejí s probíhající pandemií.

Příjezd do školy byl stanoven do půl desáté. Na „bráně“ se rodiče rozloučili se svým dítětem, které si převzali instruktoři, což jsou vybraní žáci 3. ročníků. Vstup do areálu rodičům nebyl umožněn. Instruktoři hned začali plnit svoji funkci a nováčci se na ně mohli obrátit s jakoukoliv prosbou nebo dotazem.

Cesta „prváků“ po vkročení do areálu pokračovala na Domov mládeže, kde odevzdali vyplněné formuláře a vyzvedli si první výstrojní materiál. Dále je čekalo ubytování na pokojích a prohlídka areálu školy. Následovala návštěva ošetrovny a výdej dalšího materiálu. Materiál dostávali postupně, začínalo se sportovním vybavením, poté následoval stejnokroj vzor 95, tzv. „maskáče“, a jako poslední stejnokroj vzor 97.

Žáky pak čekal ještě v dalším týdnu adaptační proces mimo areál školy, kde se upevnila kolektivita jednotlivých čet a došlo k seznámení a navázání kamarádství. Po návratu na ně čekalo učení, a to jak nové látky, tak nových dovedností.

Rodiče prváků se sešli v sále Na Písku, kde jim bylo představeno velení školy, třídní učitelé, velitelé čet a další zástupci školy, se kterými budou komunikovat. Dozvěděli se informace o fungování školy a další podrobnosti.

Asi nejdůležitější informací pro rodiče bylo, že slavnostní slib proběhne 26. září od 10:00 na náměstí T. G. Masaryka v Moravské Třebové, kde vyslovením „Tak slibuji!“ uzavrou noví žáci první měsíc pobytu ve škole.

Součástí CRC cvičení

Výcvik ve zvládnutí davu, tzv. CRC, v druhém zářijovém týdnu prověřil schopnosti instruktorů z Vojské policie.

Součástí zasahujících jednotek byli příslušníci čet ochrany 141. zásobovacího praporu Pardubice. Realnost cvičení úžasně navodil rozbouřený dav složený z příslušníků 14. pluku logistické podpory, a zejména pak ze žáků VSŠ a VOŠ MO v Moravské Třebové. Poprat se s davem nám pomohli psovodi Městské policie Jaroměř, Letištní hasičská jednotka Pardubice a 24. základna dopravního letectva Praha-Kbely, jejíž vrtulník přesunul síly podpory do místa určení.

(článek a foto převzaty od Vojské policie)

Vojská třída v Sokolově stvrzena podpisem společné smlouvy

Státní tajemník Ministerstva obrany Petr Vančura, hejtman Karlovarského kraje Petr Kubis, velitel Vojské střední školy a Vyšší odborné školy (VSŠ a VOŠ) v Moravské Třebové plukovník Zdeněk Macháček a ředitel Integrované střední školy technické a ekonomické (ISŠTE) v Sokolově Pavel Janus 15. září 2020 podepsali společnou smlouvu o spolupráci. Byl tím splněn poslední administrativní krok nutný k otevření vojské třídy v Sokolově. K tomu došlo 1. října 2020 za účasti ministra obrany Lubomíra Metnara a hejtmána Petra Kubise.

Po několikaletém úsilí se v Sokolově otevřela pobočka VSŠ a VOŠ zaměřená na obor strojírenství. Dvěma koly přijímacích zkoušek úspěšně prošlo 29 studentů. Ti nastoupili na začátku září do Moravské Třebové, kde prošli adaptačním kurzem a obdrželi výstroj a další pomůcky.

„Jsem rád, že naše tříleté úsilí dospělo do úspěšného konce. Rozšíříme tím nabídku vojského středoškolského vzdělání o nový region,“ uvedl po podpisu smlouvy státní tajemník MO Petr Vančura.

Vojská třída sídlí v budově ISŠTE a využívá zdejší odborné učebny.

Jan Pejšek, odbor komunikace MO

Svratouch 2020

V druhém týdnu v září byl les v tábořišti na Svratouchu plný nejen hub, ale i žáků prvních ročníků. Letos se počet žáků rozšířil o první ročník oboru strojírenství. Cílem třídního programu bylo navození pozitivního klimatu třídy, posílení pocitu odpovědnosti žáků vůči vlastní osobě i vůči kolektivu třídy a sžítí se nejen s kolektivem, ale i s třídními učiteli a veliteli čet.

Program zajišťovali pracovníci střediska volného času Tramtáryje Svitavy. Jejich výsledkem byl program plný her (seznamovací, společenské, zážitkové, psychologické...) a zajímavé aktivity a programy (lanové aktivity, lukostřelba...). Večery byly tradičně zakončeny u táborového ohně za doprovodu kytary.

Tento ročník byl pro žáky příjemný i díky teplému počasí nejen ve dne, ale hlavně v noci. Přes den byla možnost navštívit a zchladit těla v nedalekém rybníku Chochol. Během celého pobytu se o stravu starala vynikající parta kuchařů z 14. pluku logistické podpory Pardubice (rtn. L. Kovács, čet. D. Schwarz, des. K. Křivská), kteří ukojili nejen hladové žaludky žáků před večerkou, ale i jejich mlsné jazýčky během celého dne.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kdo se podíleli na přípravě a stmelení snad budoucích vojáků.

Jak uspět mezi nejlepšími

Na začátek by bylo nejspíš slušností se představit. Neudělám to. I kdybych mohl, tak nechci. Nestojím a nikdy jsem nestál o žádný extra obdiv či něco podobného. Je mi to proti srsti a nepovažuji svůj, jak někteří říkají, „úspěch“ za něco, čeho by nemohl dosáhnout kdokoli z nás studentů. Vše je jen o motivaci. Prostě chtít. Takové známé, někdy až klišé, že vše je jen v hlavě. Ať se člověk snaží sebevíce, nakonec vždy skončí sám se svou hlavou, se svými myšlenkami.

Nebudu to dále natahovat a přejdu k věci. Jsem nejmladším studentem Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové, který úspěšně absolvoval výběrové řízení

k 22. základně vrtulníkového letectva v Náměšti nad Oslavou k rotě FAC, neboli předsunutých leteckých návodčích na pozici ROMAD*. Zároveň jako první k této jednotce nastoupím ihned po ukončení studia.

Jak jsem to dokázal? Přípravoval jsem se v podstatě v průběhu celého svého studia, aniž bych o tom věděl. Ať už to bylo studium angličtiny, výuka topografie, spojovací, poznávání cizích armád a mnoho dalšího během vojenské profesní přípravy. Až po dřinu ve 4. armádním klubu Musado MCS pod vedením majora Petra Tataláka a jeho instruktorů. Ti mají bezesporu největší zásluhu na mém úspěchu. To, co vám dá 4. armádní klub Musado MCS, je ta nejvíce vojenská věc, které můžete zde na škole dosáhnout. Jde-li někdo ze školy k elitním útvarům naší armády, jsou to většinou členové tohoto klubu.

Konkrétní příprava na výběrové řízení mi trvala zhruba půl roku. Nejtěžších šest měsíců mého života, v průběhu kterých jsem úspěšně absolvoval i „výběrák“ k 43. výsadkovému pluku. Jen tak, abych si zkusil, jestli mám na to postavit se skutečné výzvě.

Samozřejmě sám bych to nedokázal. Instruktoři, přátelé, rodina a přítelkyně. Bez těch správných lidí

je člověk sám k ničemu. Want to go fast? Go alone. Want to go far? Go together.

Snad tento článek pro Vás nebyla jen ztráta času. Možná Vám tyto mé řádky něco daly. Tak či tak, děkuji, pokud jste dočetli až do konce.

* ROMAD – Radio Operator, Maintainer And Driver

žák 4. ročníku, foto: army.cz

Komorně, a přesto slavnostně

V pátek 25. září 2020 pro 147 žáků a žákyň nastal den slavnostního slibu. Tentokrát kvůli všem opatřením proběhl pouze v komorním duchu v areálu školy. I tak mu nic neubralo na důležitosti a slavnostní atmosféře. Naopak vzbudil daleko více emocí.

Žáci poctivě od začátku září trénovali pořadovou přípravu. Všichni chtěli podat co nejlepší výkon. Ve čtvrtek odpoledne proběhl generální nácvik, jak vše bude vypadat, aby pátek byl dokonalý.

Slavnostní akt začal v 9:55 v areálu školy přeletem letounu L-159 Alca, za který děkujeme 21. základně taktického letectva Čáslav. Po předání hlášení a přehlídce nastoupených jednotek následoval proslov velitele školy. Velitel zdůraznil důležitost slibu: „Za malý okamžik se staneme svědky toho, jak žáci 1. ročníků budou poprvé ve svém životě veřejně deklarovat, že přijímají odpovědnost za své budoucí úspěchy i případné neúspěchy.“ Poté jeden z žáků 1. ročníku přečetl slavnostní slib a zaznělo sborové „Tak slibujeme!“

Poprvé v historii školy nemohli být přítomni blízcí žáků, a tak jsme pro ně připravili on-line přenos, aby tuto chvíli prožili alespoň na dálku. Dle reakcí se emoce přenesly i přes techniku a jsme rádi, že alespoň takto byl slib zprostředkován.

Dalším poprvé byla i účast 27 žáků oboru strojírenství, který byl otevřen na pobočce Sokolov. Ve čtvrtek 1. října zde pak proběhlo slavnostní zahájení výuky.

Žáci pak po skončení slibu odjeli na prodloužený víkend, aby v úterý zasedli již všichni do lavic.

Slavnostní otevření auly

Tečkou za slavnostním slibem žáků 1. ročníku bylo dne 25. září 2020 slavnostní otevření auly v prostorách bývalého kinosálu Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové.

Velitel školy plukovník Generálního štábu Zdeněk Macháček všechny přítomné uvítal v předsálí auly, kde je seznámil s nově vybudovanými prostory a poděkoval jim za odvedenou práci v dnešní nelehké době.

Symbolickým přestřižením pásky následně pozval všechny přítomné do prostoru auly, kde již byla připravena Komorní filharmonie Pardubice se svým vystoupením Svět muzikálů, v němž nás provedla českými i světovými muzikály. Svým úžasným vystoupením tak zpříjemnila a zároveň zakončila tento slavnostní den.

Žáci nové pobočky vojenské střední školy v Sokolově

Dvacet sedm žáků 1. října 2020 nastoupilo do prvního ročníku pobočky Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy MO v Sokolově. Slavnostního otevření nové vojenské třídy se zúčastnili mj. hejtman Karlovarského kraje Petr Kubis, státní tajemník Ministerstva obrany Petr Vančura a brigádní generálka Lenka Šmerdová, poradkyně náčelníka Generálního štábu AČR.

Pobočka VSŠ a VOŠ MO zaměřená na obor strojírenství se v Sokolově otevírá po několikaletém úsilí. Dvěma koly přijímacích zkoušek úspěšně prošlo 29 studentů, 27 pak nastoupilo na začátku září do Moravské Třebové, kde prošli adaptačním kurzem a obdrželi výstroj a další pomůcky.

„Jsem rád, že se nám společně s Karlovarským krajem a městem v Sokolově podařilo spustit pilotní projekt a otevřít pobočku vojenské střední školy. Přeji 27 žákyním a žákům prvního ročníku úspěšné studium,“ vzkázal ministr obrany Lubomír Metnar.

Podle státního tajemníka MO Petra Vančury k vojákům patří moderní výzbroj a technika. „Proto po vás jako absolventech bude vždy velká poptávka,“ řekl v projevu. V podobném duchu se vyjádřila i brigádní generálka Lenka Šmerdová, podle níž si žáci vybrali správně: „Armáda nabízí stabilitu a zajímavé uplatnění, udělali jste dobře, že jste se rozhodli pro studium střední vojenské školy.“

Hejtman Petr Kubis pak ocenil, že se po třech letech podařilo vojenskou třídu v Sokolově otevřít a žákům řekl: „Jsme rádi, že vás tady máme.“

Pobočka Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy MO v Sokolově:

- poskytuje čtyřleté denní studium s maturitou, obor strojírenství,
- vzdělání je zaměřeno na službu vojáka z povolání, absolventi najdou uplatnění u všech útvarů Armády ČR i složek ozbrojených sil ČR,
- žáci zahájili školní rok 1. září v Moravské Třebové, kde 26. září složili slib. Do Sokolova se přesunuli 1. října,
- nejvíce přijatých žáků pochází z Plzeňského, Karlovarského a Ústeckého kraje, dále z Královéhradeckého a Jihočeského kraje a z Prahy.

autor: Jan Pejšek (článek převzat z army.cz)

Nástup ke Dni válečných veteránů

Ve středu 11. listopadu 2020 v 11:00 hodin se v areálu Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy MO v Moravské Třebové uskutečnil nástup školy u příležitosti Dne válečných veteránů. Historie Dne válečných veteránů se váže k ukončení 1. světové války a připadá na datum 11. listopadu. Jeho neodmyslitelným symbolem se stal rudý květ vlíčího máku, barvy krve padlých.

S ohledem na přetrvávající pandemii a s ní spojená opatření byl tentokrát akt komorní. Zúčastnili se ho pouze přítomní vojáci z povolání. Při pietním aktu byly položeny květiny k památníku školy a proběhla minuta ticha k uctění památky padlých. Dále byl přečten rozkaz ministra obrany.

Zemřela patronka naší školy

Zasáhla nás zpráva o úmrtí patronky naší vojenské střední školy válečné veteránky plukovnice ve výslužbě Jarmily Halbršátové (7. 4. 1924 – 2. prosince 2020).

Její odchodem ztrácíme nejen poslední účastníci bitvy u Sokolova v řadách vojáků 1. roty nadporučíka Otakara Jaroše, poslední pamětníci bojové cesty čs. vojenské jednotky z Buzuluku do Prahy, ale i ženu skromnou, avšak pevných morálních a životních zásad, válečnou veteránku, která ve svém poválečném životě v Moravské Třebové vždy projevovala zájem o dění ve vojenské střední škole. Zúčastňovala se besed s žáky školy, dokud jí to zdravotní stav dovozoval. Později, ať už doma ve svém bytě nebo v domově pro seniory, ráda přijímala návštěvy z naší školy. Jako válečná veteránka měla obzvlášť v lásce naše žáky.

Bylo nám ctí, že i přes svůj zdravotní stav byla účastnicí slavnostního slibu našich prváků, že jsme paní plukovnici mohli být nablízku, pomáhat a potěšit naším skromným dílem.

Za své činy v letech 2. světové války, životní postoje, hrdost být vojákem nám zůstane příkladem. Všem, kdo jsme měli možnost a čest znát paní plukovnici Halbršátovou, zůstane také v našich srdcích.

Sbírka ke Dni válečných veteránů

Již tradičně se Vojenská střední škola zapojila do sbírky ke Dni válečných veteránů pro Vojenský fond solidarity. Nakonec se povedlo, navzdory uzavřené škole, vybrat částku 6 776 Kč.

Výtěžek z této sbírky pomůže osamělým a ohroženým hrdinům 20. století. Za Vojenský fond solidarity děkujeme všem, kteří do této sbírky přispěli.

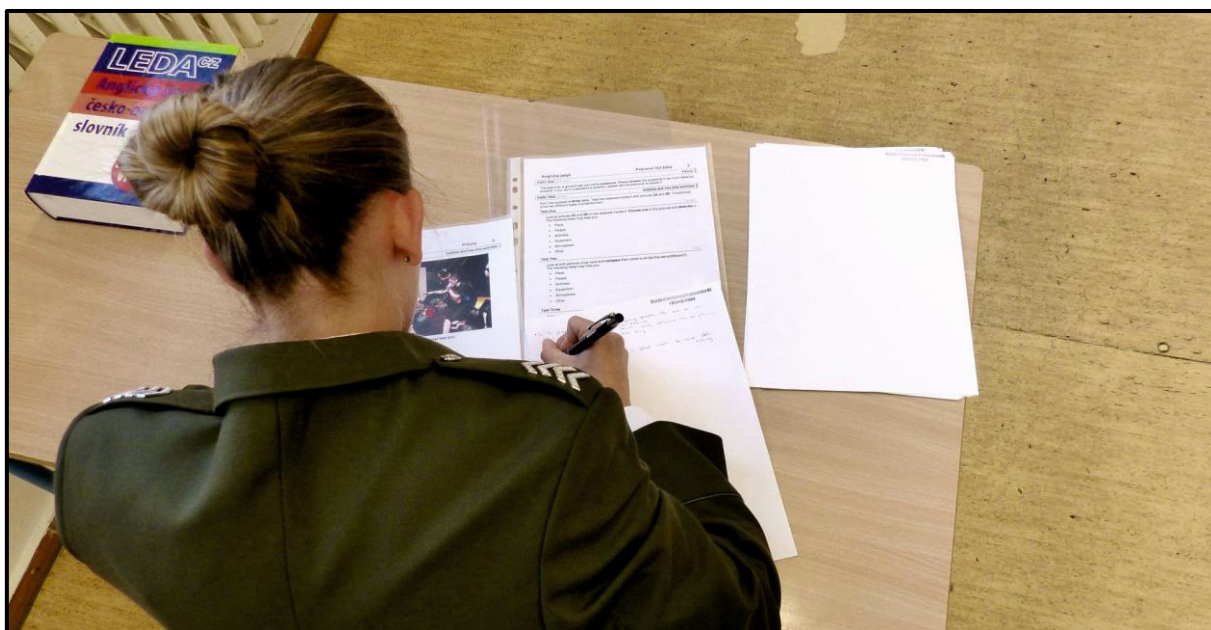

Maturita

Složení maturitní zkoušky je pro žáky Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové kým završením čtyřletého studijního, v případě dálkového studia tříletého, úsilí.

Příprava letošních maturantů byla poměrně dost zkomplikována několikerým přerušením výuky v souvislosti s pandemií Covid-19, ke kterému opakovaně docházelo od 11. 3. 2020. Ani v době uzávěrky ročenky není zcela jasné, jak přesně maturitní zkoušky proběhnou. V tuto chvíli to vypadá na následující podobu. Letošním maturantům byly zcela zrušeny písemné práce z českého a cizího jazyka. Ve dnech 24. – 26. 5. 2021 proběhnou didaktické testy z českého jazyka, matematiky a cizích jazyků. Na týden od 31. 5. do 4. 6. 2021 jsou plánovány praktické maturitní zkoušky všech tří oborů, tj. vojenského lycea, elektrotechniky a podnikání. Na ty pak ve dnech 7. – 18. 6. 2021 navážou zkoušky ústní. V souladu s opatřením MŠMT budou letošní ústní maturitní zkoušky z českého a cizího jazyka pouze dobrovolné.

Tradiční slavnostní vyřazení s největší pravděpodobností v tomto roce vzhledem k epidemické situaci neproběhne.

program
„BUĎ FIT“

NÁVOD

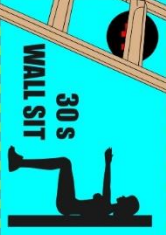
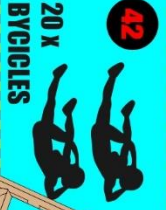
1. vystřihni
nebo
okopíruj
2. můžeš nalepit
na tvrdý
papír
3. slož kostku
4. hod' a cvič

FINISH

56 TIME-OUT

34 TIME-OUT

21 TIME-OUT

15 TIME-OUT

START

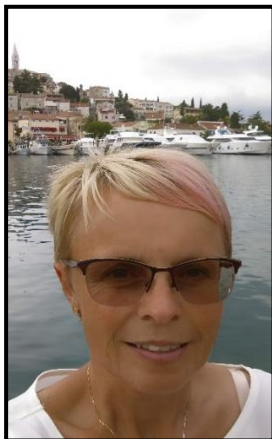

Četa C4A

Slovo třídního učitele

Na vojenské škole působím od roku 1989 jako učitelka českého a ruského jazyka. Jako třídní učitelka jsem pracovala s mnoha kolektivy studentů, ale práce s vámi byla specifická tím, že byla ovlivněna nemocí Covid. Hledali jsme společně nové cesty vzdělávání, mnozí z vás se naučili větší samostatnosti a zodpovědnosti.

Uběhly téměř čtyři roky od chvíle, kdy jsem poprvé vstoupila do třídy C1A. Ze školních lavic na mě vzhlíželo 32 ještě téměř dětských obličejů, v jejichž očích bylo možné vyčíst očekávání, zájem, ale také obavy z neznámého prostředí. Jedno vás však spojovalo – touha stát se profesionálním vojákem AČR.

Celé roky jsem se snažila „probudit“ ve vás touhu získávat nové vědomosti a vychovat z vás „přímé“ a čestné lidi. Pevně věřím, že se vám všem podaří zvládnout úspěšně maturitní zkoušky a bez problémů se zařadit do světa dospělých.

Chtěla bych vyzdvihnout obětavou práci všech ZVČ, protože Matouš Turek, Petr Tichý, Sebastian Jirásko a Sarah Kuréková byli po celou dobu studia mými pomocníky a pomáhali mi zvládat všechny vojenské záležitosti. K prospěchově nejlepším v četě patřili Markéta Pavlíčková, Bořek Ondruch a Jan Hauber. Dále bych chtěla vyzdvihnout Sebastiana Jiráska, Libora Kalvodu, Jana Kaprála a Jiřího Nicolase Zitu za jejich vzornou reprezentaci školy na různých mimoškolních akcích.

Třídní kolektiv procházel během studia několika zkouškami – adaptační proces, lyžařský výcvik, distanční výuka..., které ne všichni zvládli, a proto nyní četa čítá 24 studentů a studentek, kterým k tomu, aby úspěšně vstoupili do světa dospělých, zbývá „pouze“ zdárně složit maturitní zkoušku. Ze srdce vám všem přeji úspěch a splnění všech vytoužených cílů.

PaedDr. Jana JAKUBCOVÁ, třídní učitelka

Slovo velitele čety

npor. Bc. Jan ZAPLATIL

„Sklon k dobrému jednání“

Menón k Sokratovi:

„Můžeš mi říct, Sokrate, zdali je zdatnost věc učení? Či to není věc učení, nýbrž cvičení? Nebo ani cvičení, ani učení se, nýbrž se jí dostává lidem přirozeností, či nějakým jiným způsobem?“

Pokud se budete chtít dovědět, co Sokrates „váženému muži“ Menónovi odpovídá, budete si muset přečíst jeden ze slavných Platonových dialogů. Pro rozvinutí dalšího psaného slova nám však postačí tato Menónova otázka. Možná si říkáte, že do ročenky vojenské střední školy fragment z řecké filozofie nepatří a že se do tohoto prostředí nehodí. Avšak pozornému čtenáři jistě neunikne, že těchto několik slov přímo souvisí s výukou: „*Učení, cvičení, zdatnost.*“ S určitou zkratkou bychom mohli říct, že tato tři podstatná jména mohou být i cílem celého pedagogického snažení, kde právě pedagogie (nikoli pedagogika, která je pouze teorií vychovávání) se stává skutečným „uměním“ vychovávat. Jestliže výše jmenované pojmy vzestupně chápeme ve správném smyslu, tedy „*učení*“ (ne jako pouze memorování), „*cvičení*“ (ne jako pouze soutěž) a „*zdatnost*“ (ne jako pouze výkon a výsledek), pak jsme jako pedagogové nezklamali a jsme na správném místě. Právě ona „*zdatnost*“ se pak stává tím, co je na konci tohoto snažení. A není to jen vědomostmi a intelektuálními schopnostmi vybavený a korunovaný žák – student nebo fyzicky prověřený zocelený mladý budoucí voják AČR. Zdatnost – v řeckém originále „*areté*“ – bychom mohli spíše přeložit jako „*ctnost*“ nebo „**sklon k dobrému jednání**“, který je pěstován osvojováním si postojů ze správné hodnotové orientace. Je to stav jakési celistvosti či komplexnosti člověka, který tento „sklon“ získal. Ostatně o tom pojednává i celý tento Platonův dialog. Tímto směrem se tedy ubírala i moje snaha od chvíle, kdy jsem převzal tehdy ještě třídu C2A od kpt. Šmeráka, který mně tuto četu předával. Snaha, jejíž plody možná nejsou ihned viditelné, avšak postupně se mohou stát tím, co může vyrůst v mladém člověku.

Téměř každý kolektiv má svého lídra, své přízvukovače a loajalisty, své tvrdé jádro, svou šedou zónu i svého dvorního šaška nebo otloukánka. Nejinak tomu bylo i v této četě. Děti k nám přichází různě sociálně vybavené, z různých rodin, s různými pohnutkami, sny a plány. Někteří se adaptují rychle, jiní bojují se systémem až do konce, někdo chce vykřičet a vybit svou frustraci a zklamání v agresi a upozorňováním na sebe a jiný po dvou měsících na škole kouká do bílé zdi. Někomu prostředí neskutečně sedí a další chce při sebemenším problému, který se samozřejmě nejvíce týká vztahů, balit týden co týden kufry. Četa C4A nebyla a není v ničem v tomto smyslu výjimečná, avšak přesto, anebo možná právě proto, bude už navždycky

mojí první četou, a tím pádem získává v mém životě zcela jistě výsadní postavení. A protože celek je tvořen z množství individualit, o každé(m) tedy zvlášť:

Tereza Domesová:

Terezka je hodná dívka, která má dobré srdce. Věřím, že i ona najde ve svém životě tu správnou cestu, po které půjde k vytouženému cíli. Snažila se vždycky plnit svoje povinnosti a mohl jsem se na ni spolehnout. Děkuji, Terezko.

Jan Hauber:

Honza byl vždycky svůj a zpočátku stál vztahově na periferii čety, ale v posledních měsících jsem se několikrát přesvědčil o tom, že má velmi vyvinutý cit pro spravedlnost a že mu záleží na tom, aby se tato ctnost dodržovala zvlášť k těm, kteří jsou třeba postiženi nějakou ránou osudu nebo vyšší mocí. Děkuji, Honzo.

Karolína Havlíková:

Karolínka je velmi obětavá a pracovitá dívka. Je patrné, že tuto dispozici si přinesla ze své rodiny, kde se stará o své sourozence. Přeji jí, aby takovou zůstala i nadále. Je to možná to největší, čeho člověk může dosáhnout. Vědomí, že ti, kteří jsou nám svěřeni, jsou po našem boku šťastni. Děkuji, Karolínko.

Viktorie Jäckelová:

Viktorka je dobrá a citlivá duše. Možná že někdy trochu bojovala se „systémem“, ale zatím vždycky vzešla z těchto bitev jako vítěz. Tedy zůstala na nastoupené cestě. Přeji jí hodně štěstí a lásky v dalším životě profesním i osobním. Děkuji, Viktorko.

Matyáš Janík:

Matyáš se na první pohled může zdát jakoby zakřiknutý a nevýrazný. Je to však jen do té doby, než s ním začnete mluvit. Jeho názory jsou vyzrálé a jasné. Schopností vyjádřit své myšlenky a postoje vždycky převyšoval své spolužáky, kteří mu ne vždy rozuměli, i proto, že měl od nich věkový odstup. Na každý pád jsem přesvědčený, že to je dobrý a spravedlivý mladý muž. Děkuji, Matyáši.

Sebastian Jirásko:

Sebastian má nekonfliktní povahu, pro kterou je v kolektivu oblíben. Dle mého názoru má vysoký potenciál k vedení lidských zdrojů pro svůj dar spojovat to, co se zdá být v úrovni vztahů rozdělené. Také proto zastával v naší četě funkci supervizora a později i zástupce velitele čety. Pro jeho další profesní i osobní život bude důležité, aby si více věřil. Děkuji, Sebastiane.

Tadeáš Juhás:

Tadeáš je spolehlivý a snaživý mladý muž, který naši školu vždy dobře reprezentoval na různých akcích. Je třeba vyzdvihnout jeho smysl pro pořádek a vojenské vystupování. Přeji mu hodně úspěchů v další cestě, po které půjde s největší pravděpodobností oblečen v uniformě. Děkuji, Tadeáši.

Libor Kalvoda:

Libor také vždy dobře reprezentoval naši školu na různých akcích. Ve svém jednání uplatňuje svoji klidnou povahu a nadhled. Je u něj mimořádně vyvinutý cit pro spravedlnost, pořádek a čistotu. Věřím, že pokud nastoupí cestu profesionálního vojáka, bude jeho cesta lemována úspěchy. Děkuji, Libore.

Jan Kaprál:

„*Nomen omen*“ je latinské rčení, které se používá v případě, kdy jméno osoby nebo název místa vyjadřuje charakteristickou vlastnost svého nositele. Tento Kaprál má, myslím, dobře nakročeno k tomu, aby tomuto jménu dostál. Honza je klidný a vyrovnaný. Jeho práce v četě a chování je stabilní a můžu se na něj spolehnout. Také jeho výsledky bodování v rámci hodnocení úklidu na pokojích byly vždy výtečné. V uplynulých letech se účastnil několika akcí, které reprezentují naši školu. Děkuji, Honzo.

Nela Kollertová:

Nela je velmi spolehlivá a klidná. Vždy byla ochotná pomoci spolužákům s úkoly i problémy. Aktivně sportuje a je pozitivní. I když se v kolektivu příliš verbálně neprojevuje, tak je její úsudek v rámci čety v posledku téměř vždy přijatý s kladnou odezvou. Dokáže totiž jasně a zřetelně zformulovat svoje myšlenky a argumenty. Byla a je jakousi klidnou silou naší čety. Přeji jí vše dobré hlavně v jejím osobním životě. Děkuji, Nelo.

Sarah Kuréková:

Sára je velmi cílevědomá dívka. Pro tuto svoji vlastnost se dostala v rámci čety na pozici velitelky družstva a později i zástupkyně velitele čety. Myslím, že ve svém profesním životě má jasno a že její další působení v rámci AČR je nabíledni. Přeji jí také vše dobré a hodně štěstí v životě osobním. Děkuji, Sáro.

Ludvík Kurowski:

Ludvík je spolehlivý mladý muž. Pokud bylo třeba něco udělat a vyřídit, mohl jsem se na něj kdykoli obrátit. Přeji mu v jeho profesním i osobním životě hodně štěstí a úspěchů. Děkuji, Ludvíku.

Adam Neumeister:

Adam je velmi pozitivní a energický. Tento svůj dar také uplatňuje ve svém verbálním vyjadřování, což ne vždy přinášelo pochopení zvláště od nadřízených. Avšak možná právě pro tuto svoji veselou povahu byl a je v kolektivu oblíbený. V jeho ne úplně lehkém osobním životě mu přeji hodně štěstí a úspěchů. Jméno Adam znamená člověk. V tomto případě bych si zde dovolil citovat našeho klasika: „*Když už člověk je, tak má koukat, aby byl.*“ Tak koukej, Adame, ať těch slov dostojíš! Děkuji, Ti.

Andrea Nováková:

Andy téměř vždy působila v rámci čety nenápadně a na první pohled možná trochu odtažitě. Avšak je to jen zdání. Ve skutečnosti je to veselá a cílevědomá dívka, která ví, co chce a je vždy ochotná pomoci, když je třeba. Přeji jí v jejím životě osobním i profesním jen to dobré. Děkuji, Andy.

Bořek Ondruch:

Bořek si svým bohužel ne vždy zdařilým komentováním situací vůči svým spolužákům připravil nelehkou pozici v rámci čety. Je ale snaživý a ve škole má velmi dobré výsledky. Sám by potřeboval jistou sebekázeň a umění mluvit, když je třeba, a mlčet, když mluví jiní. V jádru je ale jistě dobrým člověkem s citem pro spravedlnost. Přeji mu, aby v dalších pracovních kolektivech našel pevné místo a štěstí. Děkuji, Bořku.

Markéta Pavlíčková:

Markétka je spolehlivá a ochotná. Je třeba vyzdvihnout její snahu pomoci v přípravě na školní výuku ostatním spolužákům. Svoje úkoly si plní a je velmi svědomitá a citlivá. Má také dobře vyvinutý výtvarný projev, a to je jeden z jejích darů, který by měla dál rozvíjet. V jejím profesním životě jí přeji dobré rozhodnutí a správné nasměrování tam, kde bude šťastná. V životě osobním pak lásku a radost. Děkuji, Markétko.

Lukáš Rozehnal:

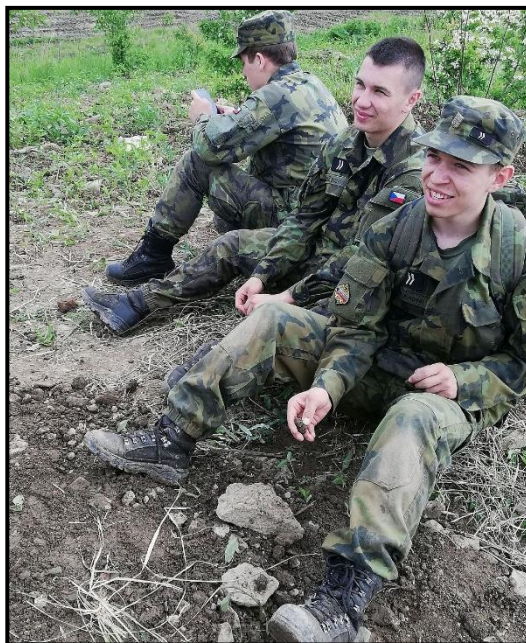
Lukáš se v rámci čety pohybuje mezi lidmi, kteří vždy určovali její směr. V poslední době bylo ale patrné pozorovat jistou ztrátu motivace způsobenou i osobními problémy. Věřím však, že Lukáš tyto starosti již překonal a závěr jeho snažení na této škole bude korunován úspěchem. Doufám, že se mu to podaří a přeji mu vše dobré a pevné zdraví. Děkuji, Lukáši.

Marek Silly:

Marek je spolehlivý a ochotný. V uplynulém školním roce zastával pozici velitele družstva. Jeho osobní profil charakterizuje rozvážné jednání a smysl pro spravedlnost. Sám bude muset ještě zapracovat na přijetí jinakosti lidí, kteří mu třeba úplně nesedí, protože jsou zkrátka odlišní. Pokud toto zvládne, bude mít ty nejlepší předpoklady k vedení lidských zdrojů v AČR. Děkuji mu také osobně za pomoc a přátelství, které mezi námi vzniklo. Děkuji, Marku.

Petr Tichý:

Petr je velmi spolehlivý a vyzrálý. Jeho úsudky jsou trefné, čiré a brilantní. Pro klidnou a nekonfliktní povahu má vysoký potenciál k vedení lidí. V minulosti také zastával funkci zástupce velitele čety. Z počátku patřil do tzv. šedé zóny, ale poté co mu byla dána tato příležitost, dokázal ji využít naplno k dobru svému i ostatních. I jemu děkuji za pomoc a osobní přátelství, které mezi námi vzniklo. Díky, Petře.

Matouš Turek:

Matouš je pro svoji extrovertní povahu v četě vždy slyšet a určuje její směr. Za rok a půl, kdy zastával funkci zástupce velitele čety, si právem sjednal respekt pro svoji spolehlivost. Přeji mu, aby tento svůj dar dokázal vždy správně využít k prospěchu svěřených, a přeji mu také, aby byl ve svém osobním i profesním životě šťastný. Děkuji, Matouši.

Michal Ujfaluši:

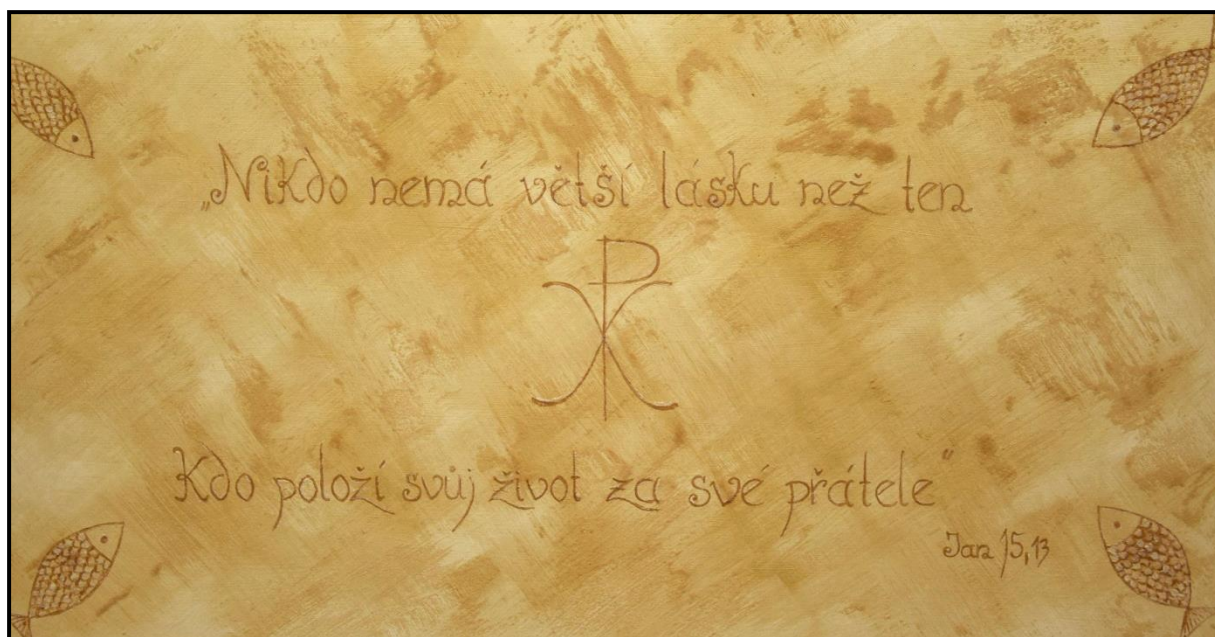
Michal je spolehlivý a ochotný. Je třeba u něj vyzdvihnout rozhodnutí pomoci spolužákům, kteří mají problémy se studiem. V četě měl a má pevnou pozici a jeho studijní výsledky jsou nadprůměrné. Nezkazí také žádnou legraci, a proto je v četě vyhledávaným společníkem pro dobrou náladu. Přeji mu hodně úspěchů v osobním i profesním životě. Děkuji, Michale.

Tomáš Valenta:

Tomáš vždy v četě patřil mezi spolehlivé studenty. Nikdy neměl potřebu se jakkoli neúměrně prosazovat na úkor druhých a v jeho jednání jsem nepozoroval žádné negativní výkyvy. Přeji mu, aby ve svém životě našel cíl, za kterým půjde, a v životě osobní štěstí. Děkuji, Tomáši.

Jiří Nikolas Zita:

Jiří je snaživý a velmi mu záleží na mínění druhých. Ne vždy se mu podaří vystihnout správnou míru tohoto úsilí, avšak jeho pohnutky a touha být dobrým mladým vojákem jej v tomto smyslu ospravedlňují. Právě správná míra vyniknutí je tím, co se ještě stále musí učit. Jeho pozice v četě se však v posledních měsících stabilizovala. Je třeba vyzdvihnout jeho snahu dobře reprezentovat naši školu na různých akcích, kterých se aktivně a s velkým úspěchem účastní. Děkuji, Jiří.

Michal Žáček:

Michal je v rámci čety velmi oblíbený. Jeho klidná povaha a dobrosrdečnost z něj dělají dobrého kamaráda a přítele, který je vždy ochotný pomoci. Problémové roviny bylo možné v minulosti spatřovat v opomenutí některých povinností. Avšak právě добрůta Michala a jeho smysl pro spravedlnost byly vždy tím, co dokázalo tento deficit vyvážit. Děkuji, Michale.

Těmito lidmi (a nejen jimi) jsem byl během dvou a půl společných let obohacen, a proto jim za to děkuji. Za trpělivost, za to, že jsem mohl jít alespoň kousek cesty s nimi, doprovázet je a někdy vést i v této nelehké době koronavirové. Mnohdy jsem žasnul, někdy se divil, někdy měl radost a někdy se i zlobil. Ale nikdy jsem jim nepřestával věřit. Nezklamali mě. Vždycky na ně budu v dobrém vzpomínat. Na jedné ze stužek naší čety, kterou maturanti nosí na uniformě, je nápis „*Jednou nohou v misi*“. Na první pohled by se zdálo, že studenti tento slogan vybrali trochu neuváženě a že je produktem jejich nezralosti. Vidět se v misi už teď a k tomu ještě jednou nohou? Opak je pravdou. Ve skutečnosti velmi dobře vědí, že být někde jednou nohou skutečně nejde. Buď na tu druhou kulháte, nebo rovnou spadnete na kokos. Pál bych jim proto, aby vždycky byli oběma nohama na zemi a aby ze sebe nevyprodávali nikdy to, co v nich ještě není hotovo. A jestli se alespoň trochu podařilo probudit tou „správnou výchovou“ na této škole jejich „**sklon k dobrému jednání**“ ve smyslu o kterém je hovořeno výše, pak jsem rád, že jsem u toho mohl být, bez ohledu na to, zda budou sloužit v AČR, či nikoli.

Těchto několik řádků velitelů čet a třídních učitelů o našich žácích v každé ročence této školy je vlastně takové bilancování, které má nám pedagogům pomoci k sebereflexi, zda jsme svoje snažení zvládli, či nikoli. Možná se může někdy zdát, že k tomu, abychom mohli říci ano, nemáme žádnou oporu, ale opak je pravdou. To, že působíme na vojenské střední škole, nám dává možnost obrátit se ke zdroji, který je sice konstituován jako „*Kodex etiky vojáka z povolání a vojáka v aktivní záloze dobrovolné*“, ale přesto a právě proto je základním kamenem, na kterém máme stavět už zde na této škole. Hodnoty, které jsou v něm jmenovány (*odpovědnost a smysl pro povinnost, obětavost, odvaha, věrnost a čest*), se mohou a měly by se stát fundamentem celé snahy o formaci studenta Vojenské střední školy v Moravské Třebové. V rukou tedy máme ne prázdná slova, ale opravdu velmi „mocný nástroj“, který možná někdy zapomínáme používat.

Na závěr bych studentům čety C4A, a nejen jim, také rád popřál, aby úspěšně složili zkoušku dospělosti. Všem pedagogům, a zvláště pak těm, co budou u maturit, přeji nadhled, trpělivost, velkorysost a dobrou mysl. Držím Vám palce a modlím se za Vás.

npor. Bc. Jan ZAPLATIL, velitel čety

O třídním učitelí

V roce 2017 jsme na tuto školu nastoupili jako nováčci. Po prvním týdnu nás čekal takzvaný „adapták“ a my jsme poprvé měli tu čest seznámit se s naší, na první pohled odhodlanou paní třídní učitelkou PaedDr. Janou Jakubcovou.

Zjistili jsme, že to nebude jen naše třídní, nýbrž i učitelka českého a ruského jazyka. Začala škola a s ní samozřejmě i učení. Naše paní učitelka nás už od prvního ročníku strašila maturitou z jejího předmětu, ale my se jen tak nenechali vyvést z míry. Zato její věty typu: „Kdo nedá třikrát tabulku, tak ho nepustím dál,“ nebo „Dám ti N a půjdeš před komisi!“, nás velice znepokojovaly, ale teď už víme, že to byla jen dobrá záminka donutit nás, abychom se začali učit.

Když se nám ve škole nedařilo či jsme propadali, neváhala a šla za nás okamžitě bojovat. Postupem času a let na této škole nám začaly přibývat problémy, ale ona se nás vždy za každou cenu z nich snažila vytáhnout a vše vyřešit. Také nás intenzivně připravovala na maturitu. Dokázala nám skoro vždy a ve všem vyhovět. I přes všechny naše vzpoury a neshody jsme zjistili, že tato moudrá, energická a odvážná žena chtěla vždy jen to nejlepší pro nás i pro naše maturitní vysvědčení.

Tímto by četa C4A chtěla této úžasné ženě poděkovat za její obrovskou trpělivost, víru a snahu dostat nás tam, kde jsme teď, a doufáme, že na nás bude vzpomínat jen v dobrém.

O velitelí čety

kpt. Ing. Michal ŠMERÁK

Pan kapitán Šmerák byl nějakou dobu v čele naší čety a určitě stojí za zmínku o něm napsat pár slov.

Do školy jsme nastoupili jako vyděšení prváci a netušili, co se s námi bude dít. Když si nás převzali naši instruktoři, konečně jsme poznali člověka, o kterém jsme si mysleli, že nás dovede až do čtvrtáku. Bohužel se mu nepoštěstilo zůstat u tak skvělé čety, ale rozhodně na něho nezapomeneme.

Chtěli bychom mu poděkovat za obohacení našeho života jeho sarkastickými poznámkami, jeho častými kontrolami našich pokojů

a házením našich uniforem pod postel. Alespoň jsme pak nemuseli pod postelí tak často zametat, ale zato uniformy jsme prali pořád. Ale abychom si tady nedělali jen srandu, tak bychom mu opravdu rádi poděkovali za tu dobu, kdy nad námi držel ochrannou ruku, kdy nám pomohl, když jsme cokoliv potřebovali, například něco opravit. Musíme uznat, že opravovat věci mu jde skvěle, určitě by v tom měl pokračovat. A za poslední bychom mu chtěli poděkovat za všechny ty chvíle, které s námi strávil. Společně jsme si je náramně užili. Jsme rádi, že s naší četou vydržel, i když ho to muselo stát hodně sil.

Děkujeme

npor. Bc. Jan ZAPLATIL

Nyní se dostáváme k našemu současnému panu nadporučíku Zaplatilovi, kterému se také říká Padre.

Všichni jsme se obávali, jaký bude. Jestli bude přísný, nebo hodný. Jelikož v předchozí práci dělal vojenského kaplana, tak jsme se obávali, že nás bude nutit před spaním číst bibli. Nakonec se však ukázalo, že náš strach byl neopodstatněný, protože pana nadporučíka nám seslalo samo nebe. Doufáme, že na naší škole zůstane co nejdéle, aby i ostatní čtyři mohly zakusit jeho velkorysost a laskavost, jeho dobré srdce a jeho snahu každému pomoci. Pan nadporučík je velmi laskavý člověk, ale zároveň velice ochranný a nemá rád, když se někomu děje nespravedlnost. Proto bychom do jeho rukou klidně vložili svůj život, protože by nás nikdy nezahlavil.

Pan nadporučík se za nás postavil vždy, když to bylo potřeba a nikdy o nás nepochyboval. A když víme, jak je někdy těžké s námi vyjít, tak ho obdivujeme dvakrát tolik. Kdykoliv jsme potřebovali s něčím pomoci nebo dostat nějakou radu, byl tady pro každého. Důležité pro nás byly a jsou i maličkosti, jako například to, že si za námi přišel popovídat, i když vůbec nemusel. Doopravdy se zajímá o to, jak se máme nebo jestli nás něco trápí. Zkrátka, když si s ním povídáte, víte, že vám naslouchá. Strávili jsme s ním spoustu nádherných chvil, jako například, když nás vzal k sobě na chatu, což jsme všichni velmi ocenili, ale on sám toho nejspíš později trochu litoval.

Pan nadporučík toho udělal spoustu nejen pro nás, ale přišel i s mnoha nápady pro školu. Vděčíme mu za nádhernou školní kapli, s jejíž výzdobou si dal ohromnou práci.

Jsme nesmírně vděční, že na tuhle školu přišel a zanechal za sebou, dle našeho názoru, dobrý odkaz a my na něj budeme vždy vzpomínat jen s úsměvem a s láskou v srdci.

Moc Vám děkujeme, pane nadporučíku.

Úspěchy žáků

Domesová Tereza

- ⇒ certifikát ECDL
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ účast na soutěži Slavkovské memento

Hauber Jan

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ účast na pouti ČsOL v Itálii a na Slovensku
- ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
- ↳ účast na akci Cihelna

Havlíková Karolína

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018

Jäckelová Viktorie

- ⇒ kurz první pomoci v poli
- ↳ reprezentace školy v atletice
- ↳ reprezentace školy v přespolním běhu

Janík Matyáš

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ STANAG 6001–1 z ruského jazyka
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň

Jirásko Sebastian

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
- ↳ reprezentace školy v přespolním běhu a atletice
- ↳ zástupce velitele čety

Juhas Tadeáš

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↪ kurz první pomoci v poli
- ↪ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
- ↪ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech
- ↪ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
- ↪ účast na pietních akcích s ČSOL
- ↪ účast na dálkových a zahraničních pochodech

Kalvoda Libor

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↪ kurz první pomoci v poli
- ↪ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
- ↪ účast na pouti ČSOL v Itálii a na Slovensku
- ↪ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu

Kaprál Jan

- ⇒ kurz první pomoci v poli
- ↪ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň

Kollertová Nela

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↪ STANAG 6001–1 z ruského jazyka
- ↪ kurz první pomoci v poli
- ↪ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018

Kuréková Sarah

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↪ STANAG 6001–1 z ruského jazyka
- ↪ kurz první pomoci v poli
- ↪ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
- ↪ instruktorka žáků 1. ročníku
- ↪ zástupce velitele čety

Kurowski Ludvík

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↪ STANAG 6001–1 z ruského jazyka
- ↪ kurz první pomoci v poli
- ↪ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018

Neumeister Adam	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
Nováková Andrea	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ reprezentace školy ve florbale ↳ účast na dálkových pochodech – 45 km, 70 km
Ondruch Bořek	⇒ stříbrný odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018 ↳ instruktor žáků 1. ročníku
Pavlíčková Markéta	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ STANAG 6001–1 z ruského jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ reprezentace školy v přespolním běhu, atletickém čtyřboji a volejbale
Rozehnal Lukáš	⇒ bronzový odznak školy ↳ kurz první pomoci v poli ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018 ↳ reprezentace školy v silovém čtyřboji a hokeji
Silly Marek	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
Tichý Petr	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018 ↳ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech

	↪ zástupce velitele čety ↪ instruktor žáků 1. ročníku
Turek Matouš	⇒ bronzový odznak školy ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↪ kurz první pomoci v poli ↪ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018 ↪ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech ↪ zástupce velitele čety ↪ instruktor žáků 1. ročníku
Ujfaluši Michal	⇒ bronzový odznak školy ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↪ STANAG 6001–1 z ruského jazyka ↪ kurz první pomoci v poli ↪ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018 ↪ instruktor žáků 1. ročníku ↪ účast na dálkových pochodech – 45 km, 70 km
Valenta Tomáš	⇒ bronzový odznak školy ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↪ kurz první pomoci v poli ↪ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
Zita Jiří	⇒ pamětní mince vojenské střední školy ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↪ kurz první pomoci v poli ↪ účastník Běžecké ligy AČR ↪ 2. místo v Branném závodu FVZT
Žáček Michael	⇒ bronzový odznak školy ↪ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↪ kurz první pomoci v poli ↪ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018

Fotostřípky ze života čety

Četa C4B

Slovo třídního učitele

„Ne, žádné třídnictví nechci. Nebudu to dělat. Jsou to samé starosti. A nebudu je mít rád!“ Takto jsem reagoval, když za mnou přišli moji nadřízení s nabídkou dělat vaší třídu, která přišla o pana učitele Tomčalu, třídního učitele. Zpráva, že mám znovu být třídním, mě opravdu nepotěšila. Byl konec školního roku a z posledního nástupu školy jsem odcházel lehce rozladěn. Čety se rozcházely se svými veliteli na internát vstříc prázdninám. Pak jsem vás uviděl. Stáli jste u sauny v neuspořádaném hloučku bez velitele, tak trošku opuštěně. Zavolał jsem na vás, jestli jste béčko. Dostalo se mi kladné odpovědi a já v té chvíli věděl, že už nejste sami, že jste MOJE béčko, četa, kterou převezmu ve druhém ročníku.

A po prázdninách to začalo. Hned v září mě překvapilo, že z vaší třídy se o přestávkách neozývá zvířecí řev, na který jsem byl zvyklý z předchozí třídy. Také stížností kolegů na vaše chování ve výuce bylo poskrovnu. Za studijní průměr třídy jsem se také nemusel stydět. Bylo vidět, že předchozí třídní učitel odvedl v prvním ročníku dobrou práci. Jsem velmi rád, že nastavenou laťku jsme udrželi až do konce studia.

Čas uplynul a jsou z vás maturanti. Sedím ve vaší, kvůli Covidu prázdné třídě, a píši tyto řádky. Dívám se na vaše místa, představuji si běžný školní provoz a je mi smutno. Jeden můj nadřízený kdysi prohlásil slavnou větu: „*Nebýt těch žáků, tak by to tady byla pěkná práce.*“ Dost často jsem ji opakoval, ale dnes vím, že je nepravdivá. Stýská se mi po chodbách plných žáků, po řešení vašich pozdě dodaných žádostí a po pětkách z chemie a fyziky. To vše v přímém kontaktu a ne on-line. Mrzí mě, že jsme byli ochuzeni o takové školní atrakce, jakými jsou stužkovací večírek či maturitní ples. Také v této chvíli nevíme, jak budou vypadat maturity. Určitě ale vím, že těžkosti současného stavu společně zvládneme a věřím, že vám budu moci předat maturitní vysvědčení osobně a dokonce i „potřást pravicí“.

Ing. Igor FABIAN, třídní učitel

Slovo velitele čety

Pospovi tučňáci

Jednoho dne, myslím 1. 9. 2017, se od antarktických břehů odtrhla mohutná kra, na které uvízlo 32 malých tučňáků a jeden dospělý. Proudý oceánu hnaly obří kru neustále dál a dál od pevniny. Tučňáci si mysleli, že to bude hra. Postupem času zjistili, že hra končí tam, kde začínají nástrahy oceánu. Problémy se hromadily a ty musel někdo řešit. Nejstarší „Starý“ tučňák to vzal pevně do svých rukou a z těch, co nejvíce vyskakovali, udělal své pobočníky.

Vzal to do rukou tak pevně, že široko daleko po čtyři roky nebylo lepších (byl na svá tučňáci mláďata patřičně hrdý, i když jim to nedával příliš znát). Některá mláďata to postupem času neunesla a dobrovolně, z různých důvodů, opustila naši plavbu dříve. To se stává, ale zdravé jádro zůstalo a plulo dál. Bylo mnoho radosti a krásných dnů, ale i bouře a intriky. „Starý“ se nedal, mladistvou nerozvážnost některých zavčas odhalil a zabránil zkáze a ztroskotání.

Tato krásná plavba brzo skončí, nemůžu si přát víc, než aby Pospovi tučňáci vyrazili na další plavbu, tu dospělou, sami za sebe. Hodně štěstí, moji milí.

npor. Bc. Marek POSPÍŠIL, velitel čety

O třídním učitelí

Při našich prvních krocích na vojenské škole nás doprovázel pan učitel Daniel Tomčala. Člověk, který stál vždy při nás, a my jsme věděli, že se na něj můžeme kdykoliv a s čímkoliv obrátit. I přestože byl s námi pouze jeden rok, nikdy na něj nezapomeneme.

Ve druhém ročníku se nás pak ujal učitel Igor Fabian, ostřílený pedagog s mnohaletými zkušenostmi. Slyšeli jsme o něm spoustu věcí, které nás zpočátku děsily, ale potom jsme ho poznali více a zjistili jsme, že lepšího třídního jsme si přát nemohli. Potkávali jsme se s ním na (pro nás těžkých) hodinách deskriptivní geometrie, a jelikož máme třídu naproti jeho kabinetu, byli jsme vždy přímo na ráně. Když jsme udělali nějaký průšvih, byl u nás se slovy: „Jdu do tebe!“ dřív, než jsme čekali. Náš „Fábo“ byl v mnoha ohledech nekompromisní, ale vždy za nás bojoval, nikdy nás v ničem nenechal a pokaždé našel férové a rozumné řešení pro každou situaci. Nikdy nezapomeneme na to, jak nám vyprávěl o svých zážitcích ze studia na naší škole. Až teď si uvědomujeme, proč nás nechtěl uvolňovat na mimoškolní aktivity. Víme, že vše, co dělal, bylo pro naše dobro a pro úspěšné zakončení střední školy maturitní zkouškou.

Děkujeme mu za to, jak nás naučil, že v životě není důležitá vysoká hodnota a spousta ocenění, ale povaha a hodnoty člověka. Děkujeme mu také za jeho přístup, ochotu, pevné nervy, snahu a tvrdou výchovu. Především si vážíme toho, že jsme měli tu čest být jeho dalším skvělým béčkem!

O velitelí čety

Na začátku prvního ročníku jsme se poprvé setkali s naším panem nadporučíkem Markem Pospíšilem. Už v adaptáku jsme pochopili, že to s ním rozhodně nebudeme mít jednoduché. A to jsme také neměli.

Na vojenskou školu nastoupil zároveň s námi, a jelikož jsme byli jeho první četa, neměl to lehké ani on s námi. Svého úkolu – „zkrotit“ četu plnou puberťáků – se chopil velmi zodpovědně. Už od samého začátku nás vedl k dochvilnosti, sebekázi a pokoře. Celé čtyři roky nás držel pevně na uzdě a díky tomu jsme se nikdy nedostali do větších problémů. Mnohdy jsme se s ním neshodli a mysleli jsme si, že nás „prudí“ jen proto, že ho to baví. Až později jsme si však uvědomili, proč na nás byl vždy tak přísný. Věděl totiž, že jsme nejlepší, a chtěl, aby to tak také zůstalo. Vždy v nás viděl velký potenciál. S naším „Pospou“ jsme toho za celou dobu zažili opravdu hodně. Možná se to nezdá, ale nikdy nezkazil žádnou legraci a do všeho šel s námi po hlavě. I přestože si dodnes nepamatuje některá naše jména, jsme mu za spoustu věcí vděční a jsme rádi, že mu bylo přiděleno to nejlepší béčko!

Maturitní tablo

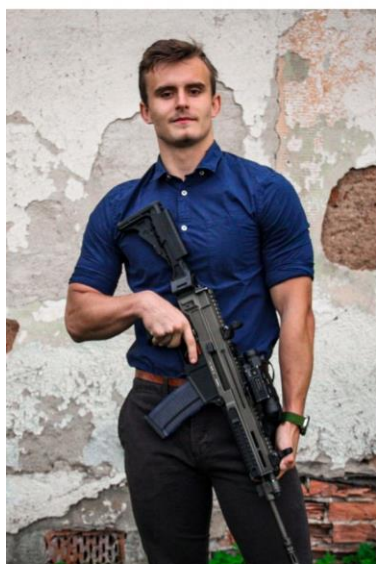
MICHAL FLÍČEK

MARTIN MUSIL

PETR BÖHM

ADAM KAŠPAROVSKÝ

ŠÁRKA FRIDRICHOVÁ

MARTIN BARTOŠ

JAN HEILIG

MARTIN PATZÁK

MICHAL KOCUREK

ELIŠKA HRDLIČKOVÁ

MARIE MAREŠOVÁ

KAROLÍNA BEDNÁŘOVÁ

LEONTÝNA GRACOVÁ

JANA HAMPLOVÁ

ANNA POSTULKOVÁ

KRYŠTOF PLCH

ADAM PALIČKA

JONÁŠ KOLEČKÁŘ

JOSEF DUŠEK

SEBASTIÁN JAROSLAV ŠÍPEK

ONDŘEJ HRDLIČKA

Ing. Igor FABIAN

npor. Bc. Marek POSPÍŠIL

Úspěchy žáků

Bartoš Martin

- ⇒ stříbrný odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ instruktor kroužku taktiky
- ↳ zástupce velitele čety
- ↳ reprezentace školy v basketbalu

Bednářová Karolína

- ⇒ stříbrný odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ STANAG 6001–1 z německého jazyka

Böhm Petr

- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka

Dušek Josef

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka

Flíček Michal

- ⇒ stříbrný odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ STANAG 6001–1 z německého jazyka
- ↳ instruktor 4. armádního klubu Musado MCS
- ↳ absolvent zeleného pásku Musado MCS
- ↳ reprezentace školy v Musado MCS
- ↳ instruktor žáků 1. ročníku

Friedrichová Šárka

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ instruktor žáků 1. ročníku
- ↳ reprezentace školy v atletice

Gracová Leontýna

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ reprezentace školy ve florbale a basketbalu
- ↳ instruktor žáků 1. ročníku

Hamplová Jana

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ reprezentace školy v atletice, florbale a silovém čtyřboji
- ↳ instruktor žáků 1. ročníku

Heilig Jan	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ instruktor kroužku taktiky ↳ reprezentace školy na veřejných akcích
Hrdlička Ondřej	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
Hrdličková Eliška	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ instruktor žáků 1. ročníku
Kašparovský Adam	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ instruktor kroužku taktiky ↳ reprezentace školy v basketbalu
Kocourek Michal	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ hlavní instruktor 4. armádního klubu Musado MCS ↳ absolvent modrého pásu Musado MCS ↳ reprezentace školy v Musado MCS ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ absolvent kurzu volných pádů ↳ zástupce velitele čety
Kolečkář Jonáš	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ účast na akci Cihelna
Marethová Marie	⇒ stříbrný odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ reprezentace školy v basketbalu, florbale a silovém čtyřboji ↳ instruktor žáků 1. ročníku
Musil Martin	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka

Palička Adam

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ instruktor kroužku taktiky

Patzák Martin

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka

Plch Kryštof

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ instruktor kroužku taktiky

Postulková Anna

- ⇒ reprezentace školy ve florbale

Fotostřípky ze života čety

Četa C4C

Slovo třídního učitele

Milí studenti C4C,

dovolte mi, abych vás jako váš třídní učitel pozdravil. Nepochybuji, že si uvědomujete, že jste budoucí maturanti, před kterými je již jen pár měsíců studia.

Jistě si vzpomínáte na své začátky před čtyřmi lety, kdy jsme se poprvé viděli ve třídě. Ano, i pro mě to bylo poprvé, protože vy jste moje první třída, která mi byla jako třídnímu učiteli svěřená do péče. I pro mě to byla zcela nová skutečnost, stát tvář v tvář 32 chlapcům a dívkám, ze kterých se během let studia stali úžasní mladí muži a skvělé mladé ženy. A přestože vás nyní zůstalo pouze 17, mám pocit, že jste rok od roku vyžívali jako lahodné víno skvělého ročníku. Staly se z vás silné osobnosti, které jsou nejen odpovědné za svůj budoucí život, ale umíte zároveň být velmi vstřícní, empatičtí, ochotní pomáhat; stručně řečeno, už o vás nemám strach a věřím, že budete úspěšní jak v pracovním procesu, tak ve studiu na vysokých školách, kam mají někteří z vás namířeno.

To ale o pár měsíců předbíhám.

Prioritní je teď pro vás složit maturitní zkoušku. A nebudeme si lhát – maturitu budete skládat za velmi ztížených podmínek. Již v loňském roce nabral život nás všech takový směr, o kterém jsme dosud jen četli v knihách nebo jej viděli ve filmech příjemně usazení v pohodlí domova a s pocitem – mě se to netýká. Teď se to však, bohužel, týká nás všech. Pandemie omezila výuku již v březnu 2020. Vy jste tehdy byli ve třetím ročníku a maturita byla pro mnohé z vás ještě daleko. Chvíli se zdálo, že jsme nad covidem zvítězili, a když jsme se v září viděli ve škole, byli jsme plní optimismu. Trvalo to přesně měsíc a půl, a pak se školy opět uzavřely. Vy, jako maturitní ročník, jste směli znovu do škol nastoupit koncem listopadu a po skončení vánočních prázdnin probíhá teď opět výuka distanční formou. Nejhorší pro nás všechny je nejistota, ve které jsme se opět ocitli. Rozumím vašim obavám z toho, zda a jak složíte maturitu. Jste ochuzeni o přímý kontakt s vyučujícími, o další sociální kontakty s vašimi kamarády i o kontakty v rámci rodiny, kdy oprávněně nechcete vystavovat své prarodiče nebezpečí nákazy.

Ještě před touto pandemií nás zasáhla daleko horší rána, s kterou jsme se museli vyrovnat. V první polovině třetího ročníku nás navždy opustil výborný kamarád Jakub Horáček. Tato tragédie nás všechny velmi zasáhla a všechny nějakým způsobem poznamenala. Věřím, že na Jakuba nikdy nezapomeneme.

Já vám však z celého srdce přeji, abyste tyto negativní zkušenosti převzali pro svůj další život. Lépe si tak uvědomíte, že svět se neskládá jen z materialistických hodnot, ale také z toho, co nosíte ve svém srdci – ze snů, ideálů a mezilidských vztahů. A právě proto, abyste své sny mohli proměnit ve skutečnost,

je teď nutné, abyste zabrali na plný plyn, abyste se věnovali nejen povinné části výuky, ale abyste značnou část volného času věnovali i samostudiu. Jen tak si budete moci v den, kdy budete konat maturitní zkoušku, říct: „Já to dám.“

Nechci končit pesimisticky, a proto si dovolím závěrem citát, který řekl již Platón: „*Všechno už tady bylo, všechno už se stalo.*“ A to znamená naději, že se všechno dříve, nebo později obrátí k lepšímu.

Byli jste moje první četa, a i když vím, že to mezi námi občas i zaskřípalo, mám vás velmi rád a navždy zůstanete uloženi v mém srdci. Jsem opravdu velmi rád, že jsem dostal právě vás. Přeji vám úspěšné zvládnutí maturitní zkoušky a ať se všem splní sny a plány jak v osobním, tak profesním životě.

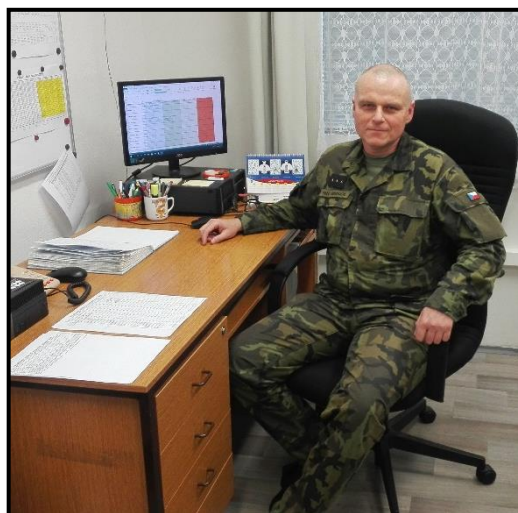
kpt. Ing. Petr HENDRYCH, třídní učitel

Slovo velitele čety

Když jsem v lednu 2018 přebíral tuto četu, nenapadlo mě, že čtyři roky mohou tak rychle uplynout a z prvňáčků se za chvíli stanou maturanti. Dříve jsem pracoval u bojového praporu a mí podřízení byli pouze dospělí lidé, kteří byli zkušení a rozkazy plnili svědomitě beze zbytku. I přesto, že jsem již měl zkušenosti s výchovou mladých lidí, jelikož jsem ve svém bydlišti trénoval mládežnická fotbalová družstva a navíc jsem vychoval dnes již dospělé dvě děti, tak převzít četu, kde jsou mladí patnáctiletí lidé, byla pro mne výzva.

Bylo pro mě důležité najít ten správný přístup a myslím si, že se to povedlo. S třídním učitelem kpt. Hendrychem jsme se společně snažili třídu ve volném čase zapojit do různých sportovních aktivit, hráli jsme společně fotbal, florbal a další míčové hry.

Pochopil jsem, že tato škola je velice náročná. Žáci jsou týden odloučení od rodin a kromě školních povinností tady musí plnit také povinnosti vojenské. Vstávat v 5:45, potom jít v 6:00 na rozcvičku, dále se účastnit nástupů, pořadové přípravy a vojenského výcviku, to není pro každého a ne každý to zvládne. A proto jsem rád, že se do závěrečného ročníku dostali ti nejlepší a nejvytrvalejší žáci, kteří vědí, čeho chtějí v životě dosáhnout. My, velitelé čet, učitelé a další pracovníci této školy, se snažíme vychovávat perspektivní mladé adepty pro práci v AČR.

V dnešní nejisté době mají naši žáci obrovskou výhodu v tom, že jim armáda ve 4. ročníku nabízí volná pracovní místa a perspektivu dalšího kariérního postupu. Od 1. ročníku jsem moji četu pozoroval, jak se jednotliví žáci vyvíjí, jak získávají zkušenosti a dovednosti. Ve 4. ročníku jsou vyspělí a pochopili, že se musí více připravovat, aby zvládli maturitní zkoušku. Rád také vzpomínám na společné výlety a především na lyžařský kurz

ve 2. ročníku v Orlických horách. Na konci 3. ročníku a ve 4. ročníku jsem byl překvapen, jak se žáci z mé čety zlepšovali v učení a mile mě překvapili tím, kolik z nich získalo STANAG 2 z anglického jazyka, což jim otevírá bránu v další kariéře v AČR. Také mě potěšilo, že v době pandemie se někteří nebáli pomáhat v nemocnici a v domově pro seniory.

Milí studenti,

bylo mi ctí s Vámi strávit čtyři roky života a do dalšího života Vám přeji mnoho úspěchů.

npor. Mgr. Bc. Petr VANDUCH, velitel čety

O třídním učiteli

Poprvé jsme se s kapitánem Petrem Hendrychem seznámili na Svatouchu, během adaptačního procesu. Tehdy ještě nikdo z nás netušil, že máme tu čest s mužem takového kalibru. V prvním ročníku učil naši četu technické kreslení a nebudeme lhát, ještě dnes máme v živé paměti hromadné kreslení písma večer před odevzdáním, tudíž naše známky tomu samozřejmě odpovídaly.

Celé čtyři roky nás vedl k našim osobním, ale i kolektivním nejlepším výkonům, bohužel se musíme přiznat, že ne vždy jsme dokázali naplnit jeho vysoká očekávání, ale on i přesto nad námi nezlomil hůl, za což mu patří velký obdiv a dík. Mimo spoustu dalších zážitků musíme vypíchnout školní výlet na konci druhého ročníku, který se nám zapsal hluboko do paměti, podobně jako pravidelné cesty na bowling.

Pan třídní nepřenechal náhodě ani naše zdraví. Kázeňské tresty a napomenutí mu připadají zbytečné, a proto pro nás měl vždy připravené zdravotní cvičení, tzv. „50, 50, 50“ – největší zlotřilci jistě tuší, kliky, dřepy a sed-lehy. Shodne se celá četa, že pan třídní kapitán Hendrych pro nás nebyl jen učitel, ale také rádce, který vždy řekl, co si myslí. Zároveň byl naším strážcem při nemalém počtu maléru, které jsme stihli za ty roky nastřádat/nasbírat.

Za to Vám srdečně děkuje četa C4C

O velitelí čety

Když jsme nastoupili do prvního ročníku, dostal nás na starost nadporučík Luboš Kuběnka. Byl na škole velmi oblíbený a historky o něm jsme od starších spolužáků slyšeli kolikrát ještě před nástupem do školy. Moc času s námi nestrávil, ale jsme rádi alespoň za to, že jsme dostali možnost tuto legendu poznat.

Asi v půlce prvního ročníku nastoupil na školu nadporučík Vanduch, který nás převzal po panu Kuběnkovi. Ze začátku si o nás myslel jen to nejlepší a snažil se nás zastávat a podporovat. Bohužel, zdání občas klame, a tak po pár měsících společného soužití pan nadporučík zjistil, co jsme opravdu zač. Byly to krušné chvíle, které si ale i tak občas rádi připomeneme a společně se nad nimi zasmějeme.

Přes všechny naschvály a nezdary nad námi ale nezlomil hůl, i když jeho přístup se změnil, to jsme pocítili všichni. I přes pár nepovedených pokusů se z nás stále snažil vychovat vzorné vojáčky, ale nebudeme si lhát, zrovna dvakrát jednoduché jsme mu to nedělali. S naší nedochvilností a občas i leností se panu nadporučíkovi ani do teď nepovedlo srovnat. Taky co s námi, když tresty na nás nezabírají. Ať se nám to líbilo nebo ne, pan nadporučík si ale vždy stál za svým a chtěl po nás jen ty nejlepší výkony. Uměl nás pořádně pokárat, ale i pochválit. Spravedlnost mu nechyběla a za to jsme mu vděční. Věděl, že my jsme nerozlučná parta, a tak se i přes všechny stížnosti snažil s námi jednat v klidu a narovinu.

Každý z nás má své chvíle, ale i přes to jsme to spolu dotáhli až k maturitě. Co jiného zbývá říct než: „DĚKUJEME, VANDY!“

Maturitní tablo

RADEK PILÁT

KRISTINA VAŇKOVÁ

JAKUB LOUBAL

VÁCLAV PONČA

JAKUB FEIT

MAREK KYSELA

KAREL RŮŽIČKA

VENDULA GAVANDOVÁ

JAKUB PECHAN

IVETA FIALOVÁ

ERIK ZÝKA

KAROLÍNA MRLINOVÁ

DAVID LIPECKÝ

JAN MĚSÍČEK

TOMÁŠ URBANČÍK

PETR MANDL

kpt. Ing. Petr HENDRYCH

npor. Mgr. Bc. Petr VANDUCH

Úspěchy žáků

Feit Jakub

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ absolvent zdravotnického kurzu

Fialová Iveta

- ⇒ stříbrný odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ absolvent výsadkového kurzu
- ↳ člen ČSOL
- ↳ účast na akci Cihelna
- ↳ účast na soutěži Slavkovské memento

Gavandová Vendula

- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ účast na akci Cihelna
- ↳ účast na soutěži Slavkovské memento

Kysela Marek

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka

Lipecký David

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka

Loubal Jakub

- ⇒ reprezentace školy v atletice a malé kopané

Mandl Petr

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka

Měsíček Jan

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ absolvent výsadkového kurzu
- ↳ instruktor žáků 1. ročníku
- ↳ člen ČSOL
- ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
- ↳ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech
- ↳ účast na akci Cihelna
- ↳ účast na pietních akcích

- Mrlinová Karolína**
- ⇒ bronzový odznak školy
 - ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
 - ↳ instruktor žáků 1. ročníku
 - ↳ člen ČSOL
 - ↳ účast na olympiádě v českém jazyce
 - ↳ reprezentace školy v plavání
- Pechan Jakub**
- ⇒ bronzový odznak školy
 - ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- Ponča Václav**
- ⇒ reprezentace školy v atletice a florbale
- Urbančík Tomáš**
- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
 - ↳ reprezentace školy na veřejnosti
- Vaňková Kristina**
- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
 - ↳ účast na akci Cihelna
 - ↳ reprezentace školy v atletice a silovém čtyřboji
- Vícha David**
- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
 - ↳ reprezentace školy ve vojenském lezení
- Zýka Erik**
- ⇒ absolvent výsadkového kurzu
 - ↳ reprezentace školy v hokeji

Fotostřípky ze života čety

Četa E4A

Slovo třídního učitele

Z kroniky života

Jsou to již téměř čtyři roky, kdy na území VSŠ a VOŠ MO vypukly nelítostné boje mezi vojskem místních usedlíků a nově příchozí četou E1A (nyní již E4A) pod mým společným velením s npor. Mgr. Pavlem Poláškem. Boje to byly zpočátku nelítostné, za obět padlo mnoho bojovníků z našich řad – z původního počtu 33 zůstalo 24 statečných, šikovných a bojechtivých jedinců. Jedná se o zručné odstřelovače, kteří nepřátele nešetří, intelektuály, kteří se snaží nad nepřítelem zvítězit rozumem, ale i férové hráče, kteří uznají porážku a i přes ni se s vervou vrhnou do dalších bitev.

Nutno podotknout, že boj nebyl zcela spravedlivý, jelikož nepřátelské vojsko bylo neustále posilováno o nové bojovníky, zatímco naše četa zůstávala bez posil. To nás ovšem zocelilo a přivedlo k rozhodnutí dotáhnout tuto bitvu do vítězného konce. Ačkoli jsme na cestě za tímto vítězstvím museli překonat mnoho překážek, mimo jiné i boj na dálku, zbraně jsme nesložili a bojovali dál – možná i o to urputněji.

Nezbývá než doufat, že i přes tyto drobné nepříjemnosti, které jsme zde zažili, jsme dostatečně připraveni na závěrečnou bitvu, která do dějin vejde jako „bitva u Eškere“. Zde nepříteli ukážeme 😊

Milí moji,

jako zkušené třídní u dálkového studia mi připadl zcela nový a nelehký úkol – vyrovnat se s rolí třídní u čtyřletého oboru – éčka. Věřte mi, že role to byla náročná, zejména zpočátku, kdy jsem se domnívala, že vše bude fungovat dle mých představ, všichni žáci naší čety budou vzorní, pořádkumilovní, tiší a vzdělávací jedinci.

Již během prvního roku jsem zjistila, že tak jednoduché to skutečně nebude 😊 Postupně jsem upouštěla od svých prvotních idealistických představ – a z vás se nakonec vyklubaly jedinečné osobnosti. Máme tu mnoho zdatných sportovců všeho druhu (někteří i velice úspěšně reprezentující školu), zručné modeláře – robotiky (taktéž úspěšně reprezentující školu), dokonce se našli i ti zmínění vzdělávací jedinci. Nelze opomenout ani úspěšné i neúspěšné nadhazovače zbytků všeho druhu do odpadkového koše, zkušené zahrádkáře pravidelně se starající o květiny ve třídě (zejména hnojením), skřítky pořádníčky a mnoho dalších.

Ačkoli jste každý naprosto jiný, jedno máte společné – jste fajn lidi. Jsem ráda, že jsem s vámi mohla celou tu dobu být, díky vám jsem si spoustu věcí uvědomila, přehodnotila. Doufám, že na naši školu budete vzpomínat v dobrém – stejně jako my na vás 😊

Přeji vám nejen vítězství v té náročné závěrečné bitvě, ale hlavně hodně zdaru ve všech dalších bitvách, které ve svém životě budete muset podstoupit. Nikdy se nevzdávejte, dosáhněte svých cílů a staňte se skutečně tím, kým chcete být. Už pořád zůstanete milí moji...

Mgr. Gabriela OŠKEROVÁ, třídní učitelka

Slovo velitele čety

K přijmutí místa velitele u této čety jsem byl nedlouhým naléháním přesvědčen, ale možná spíš tzv. ukecán jejich vyučujícím odborných předmětů double inženýrem majorem Ondřejem Kropáčkem, pod příslibem blahobytného pobytu a nevšedních zážitků na letištních plochách naší armády, které téměř a rádo by klasické „BIGO“ v mé osobě nemá šanci zažít. Je opravdu skutečností, že zelené vojny jsem za téměř čtvrtstoletí už okusil mnoho, tak proč nenahlédnout pod pokličku té modré. Svou roli v tomto ohledu také sehrála moje (dnes už vím, že možná asi naivní) urputná touha, aby se to už zlomilo a vylepšil se pošramocený kredit problematických éčkových čet v oblasti chování, vystupování a společenského styku, který se zdá být cejchem táhnoucím se generacemi, jako – řekněme radši, ať to tak nebolí – růžová nit.

A tak začala na podzim L. P. 2017 pro mne společně s třídní učitelkou Mgr. Gabrielou Oškerovou a mými novými podřízenými, kteří jsou prvními a s největší pravděpodobností i posledními, které mám od nástupu až do maturity, naše čtyřletá hra na honěnou, schovávanou a přetahovanou s cílem, aby protistrana držela kratší konec, vše občas přerušeno odbornou exkurzí, odborným soustředěním, praxí, výcvikem, kurzem, služební cestou, preventivní rehabilitací, virovými pandemiemi a dalšími radostmi i zlostmi, během nichž jsem však nikdy nemohl přestat být nedokonalým náhradním tatínkem či maminkou, přestože má snaha byla spíš o tom být osvíceným rádcem při přípravě svých svěřenců na vojenský, často až k popukání veselý, život profíka v naší instituci.

Celou dobu velení této čety jsem přesvědčoval, většinou z mého úhlu pohledu asi úspěšně, své svěřence o smyslu jejich práce a udržení se na škole, aby tak třída zvládla studium na vysokých počtech budoucích absolventů, což se ne vždy dařilo, ale se ztrátami podřízených žáků jsem počítal a četa se s odchodem spolužáků vyrovnávala po chlapsku (přestože mají mezi sebou jednu dívku) s optimismem tak, že se zvýšilo jejich odhodlání a kolektiv se semknul do větší soudržnosti, i když by se při pohledu na tento celek pod drobnohledem na jednotlivé součástky dali přirovnat k vozidlu UAZ – co kus to originál, protože dokážou být atletickými borci, cynickými čučkaři, darebnými dábly, excelentními filuty, gurmánskými hromotluky, charakterními inteligenty, jedinečnými kamarády, latentními modeláři, nadanými ňoumy, osamocenými prospěcháři, qalitními Quasimody či Quislingy,

radikálními řvouny, soběstačnými šťastlivci, trpělivými ťuldy, uvědomělými věřícími, (dvojnásobně) vychytralými Xantipami, (tvrdě) yronizujícími záletníky a žádostivými ŽÁKY(NĚMI). Klasický vzorek současné populace s bezpočtem těchto označení a charakterových vlastností spolu s příběhy jejich životů u nás na škole by u této třídy vydal určitě na objemnou knihu (ale to snad někdy někdo z nich sepiše a vydá v mnohatisícovém nákladu s několika dotisky a pokračováními).

Při ohlédnutí v čase nazpět však nemám v paměti situaci, která by mne rozčílila nebo rozesmutnila. Ať bylo, co chtělo, vždy se lze jen upřímně zasmát, takže v porovnání s ostatními, co byli a jsou, mám jen hezké vzpomínky. A snad i četa asi přijala mé hořekování při řešení problémů s patřičným nadhledem a zvolání „Danieli!“ či snad oslovení „Zločinci“, „Satani“ či případně „Diletanti“ s dovětkem „Kdo to nezvládá, dá si žádost!“ nebere tak vážně nebo dokonce tragicky. I když byly chvíle, kdy jsme se měli vzájemně nad hlavu, jsem rád, že byli oni těmi, koho jsem při studiu provázel a měl možnost, doufám, že přínosným způsobem, obohatit nejen život jejich, ale i svůj jak trpkostí, tak radostí.

J. A. Komenský: „Má-li se člověk stát člověkem, musí se vzdělat.“

A ať už to dopadlo všechno jakkoliv, je důležité, abyste byli a zůstali slušnými lidmi. A těm, co spojí svůj život s letištěm a infikují vojenské útvary svými znalostmi, umem a vysokou profesionalitou, závidím a upomínám, že spěchat se má pomalu, zvlášť v jejich oboru, a když rychle, tak jedinečně při chytání blech, jak zmiňuje jedno turecké přísloví, ale i náš pro mne tolik oblíbený a již jednou citovaný klasik.

J. A. Komenský: „Všeliké kvatlování toliko pro hovado dobré jest.“

Hlavy vzhůru, hvězdné nebe nejen nad hlavami patří Vám, éčkaři. Držím všechny palce.

S modrou oblohou,

Váš

npor. Mgr. Bc. Pavel POLÁŠEK, velitel čety

O třídním učitelí

Čtyři roky na této škole utekly jako voda a nejsem si jistý, kde bych měl začít. Ačkoliv tuto školu opouštíme jako dospělí lidé s hlavou vztyčenou, ne vždy tomu tak bylo. První ročník nebyl pro nikoho z nás lehkou zkouškou. Po perném adaptačním procesu jsme zasedli do školních lavic a věděli jsme, že budeme čelit mnohým problémům, které prověří veškeré naše dovednosti, sílu a odhodlání. Přesně v ten moment se nás ujala naše třídní paní učitelka Mgr. Gabriela Oškerová, která zaujala roli naší učitelky anglického jazyka a opatrovatelky. Navíc toto byla její premiéra jakožto třídní učitelky u čtyřletého denního studia.

Velmi energická a vytrvalá žena s pronikavým hlasem. Její úkol byl zřejmý. Měla se o nás starat, usměrňovat a nějakým způsobem dostrkat k maturitní zkoušce.

Postupně se naše pouto nadále upevňovalo, zejména různými výlety, hodinami angličtiny a společnými chvílemi. Svoji práci prováděla velmi důsledně a svědomitě. Přestože naše dokládání důvodů absence společně s domácími úkoly kontrolovala nelítostně, vždy se za nás přimluvila a byla k nám spravedlivá. Ačkoliv zprvu se nám zdála posedlá přísným dodržováním pravidel a nadlidským učením probírané látky, teď už chápeme, co se nám snažila předat. Hlavně její hláška „STUDY FOR MATURITA AND STANAG“ je vskutku nezapomenutelná.

Všichni se shodneme, že pozice třídního učitele nebylo vůbec lehké poslání a my jsme tomu občas také moc nepřispěli. Naštěstí naše Gábi nikdy nepolevila a dokázala nás doprovázet celou cestu, dokonce ani distanční výuka ji nezlomila.

Tímto Vám chceme poděkovat za Vaši trpělivost, obětavost a vedení naší zlobivé čety po celou dobu studia. Přejeme Vám mnoho pracovních úspěchů, také hodně klidu a pohody, protože si ji zasloužíte.

Děkujeme, Vaše éčko!

O velitelí čety

Celé naše čtyři roky studia probíhaly pod přísným dozorem našeho velitele čety nadporučíka Pavla Poláška. Ten se nás ujal ještě jako skupiny nevinných chlapců pouze s jedním děvčetem, takže ho nečekal zvlášť lehký úkol. Naštěstí se ke svému úkolu postavil čelem a vytrval po celou dobu našeho studia. Od počátku to byl vtipný a spravedlivý velitel. Prostě pan Polis, jak jsme ho pojmenovali.

Naše společná cesta obsahoval chvíle úsměvů a pohody, ale i křiku a „háděček“, či jiných důmyslných trestů. Z tohoto důvodu zde musím vyzvednout jeho zapálení a odhodlání. Dbal nejen na naši přípravu na vojenské povolání, ale také na naši fyzickou zdatnost, pořadovou přípravu, včasné vstávání, ustrojenost a zdravý životní styl.

Mezi zájmy našeho velitele patří pochody, čtení knih a divadlo, takže zážitky s ním byly nezapomenutelné, jako například při lyžařském výcviku, který jsme si všichni užili. Naše pouto se postupně upevňovalo přes různé výcviky, chvíle čtení na klubovně a stáže. Byť často byl pryč, vždy si našel čas na řešení našich problémů a na potřebné kázeňské usměrnění ečka.

Bohužel jsme si museli projít temnou etapou. Doba covidová neměla slitování, avšak i po našem opětovném shledání zůstal Polis dobrým velitelem a zaujal roli rádce a pomocníka pro naše budoucí uplatnění. Pomáhal nám, staral se o nás a nikdy to s námi nevzdal. Nepřirovnal bych ho k otci, ale spíš k vůdci smečky.

Tímto Vám, pane nadporučíku, děkujeme za vaši trpělivost, přejeme Vám slibnou kariéru a hlavně klid. Víme, že to nebylo lehké, ale nezapomeňte na nás. Jsme přece Vaši satani.

Díky, pane Polis

Úspěchy žáků

Bek Daniel

- ⇒ kurz první pomoci v poli
- ↳ instruktor kroužku vojenské historie
- ↳ reprezentace školy v ledním hokeji
- ↳ účast na dálkových pochodech

Burian Vlastimil

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ reprezentace školy v robotice

Citta Viktor

- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ reprezentace školy v basketbalu
- ↳ reprezentace školy na burze škol

Dostál Robert

- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ instruktor kroužku vojenské historie
- ↳ účast na olympiádě v ruském jazyce
- ↳ zástupce velitele čety
- ↳ účast na dálkových pochodech
- ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu

Fišerová Monika

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ reprezentace školy v atletice, přespolním běhu a basketbalu

Houser Zdeněk

- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ reprezentace školy v robotice
- ↳ účast na dálkových pochodech

Jaška Vít

- ⇒ kurz první pomoci v poli
- ↳ reprezentace školy v robotice
- ↳ účast na dálkových pochodech

Kanta Josef	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ instruktor 4. armádního klubu Musado MCS ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň ↳ reprezentace školy v Musado MCS ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
Petr Klíma	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli
Kovář Ondřej	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ účast na olympiádě v anglickém jazyce
Kubinec Karel	⇒ stříbrný odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ kurz první pomoci v poli ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu ↳ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech ↳ účast na pouti ČsOL v Černé Hoře ↳ účast na olympiádě v českém jazyce ↳ reprezentace školy v robotice ↳ účast na dálkových pochodech ↳ zástupce velitele čety
Kůtek Karel	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli
Mašek Daniel	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli
Míček Jonáš Kryštof	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu

Novotný Štěpán	⇒ absolvent výsadkového kurzu ↳ kurz první pomoci v poli
Papežík Matěj	⇒ zlatý odznak školy ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ reprezentace školy v robotice ↳ účastník Běžecké ligy AČR ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
Píštěk Tomáš	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ kurz první pomoci v poli
Průša Jan	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ kurz první pomoci v poli ↳ reprezentace školy v basketbalu ↳ účast na dálkových pochodech
Rosendorfský Dominik	⇒ kurz první pomoci v poli
Semerád Matěj	⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka ↳ instruktor 4. armádního klubu Musado MCS ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ kurz první pomoci v poli ↳ reprezentace školy v atletice ↳ zástupce velitele čety
Skopal Radim	⇒ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ kurz první pomoci v poli ↳ reprezentace školy na veletrhu středních škol ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu

Vaniš David

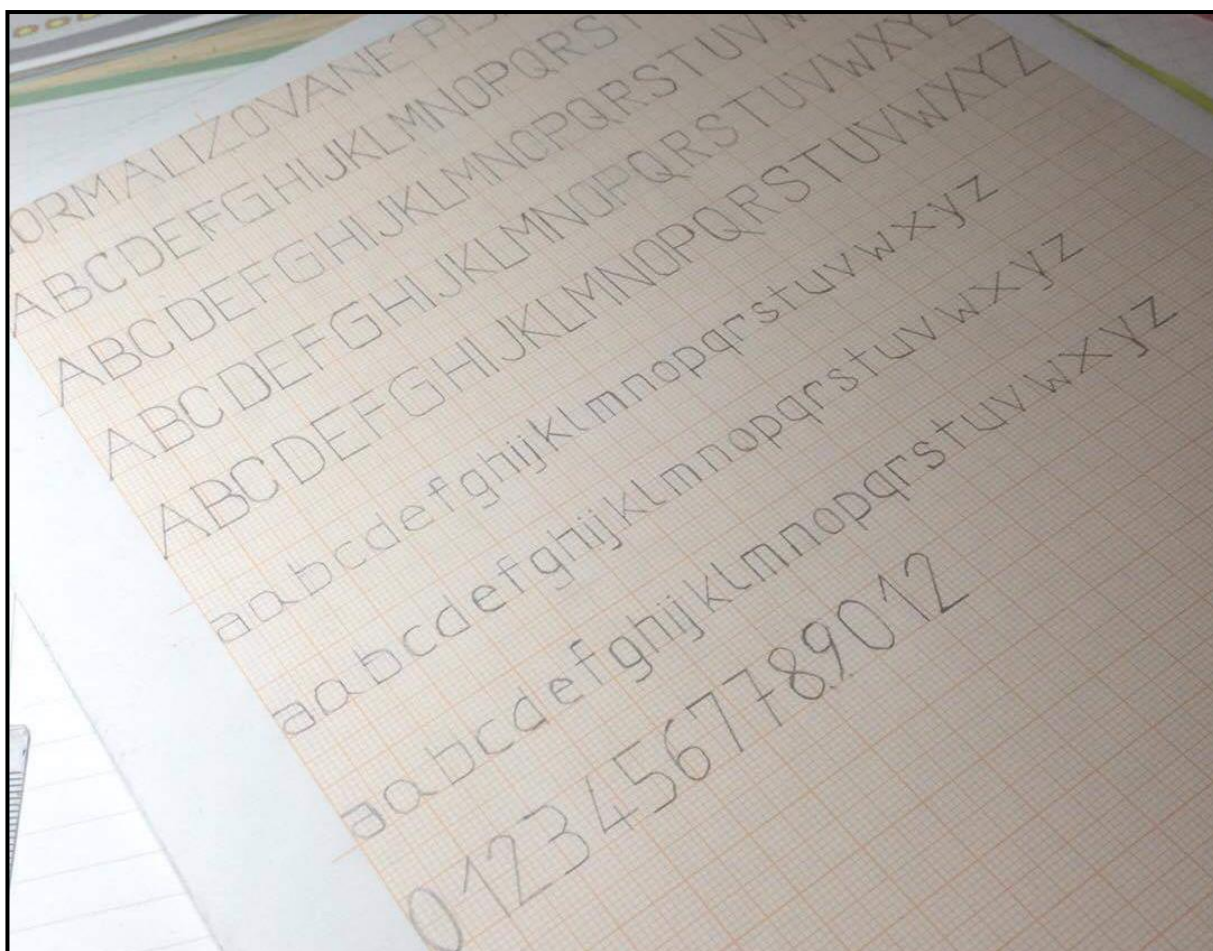
- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ reprezentace školy v basketbalu

Vávra Jan

- ⇒ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ kurz první pomoci v poli

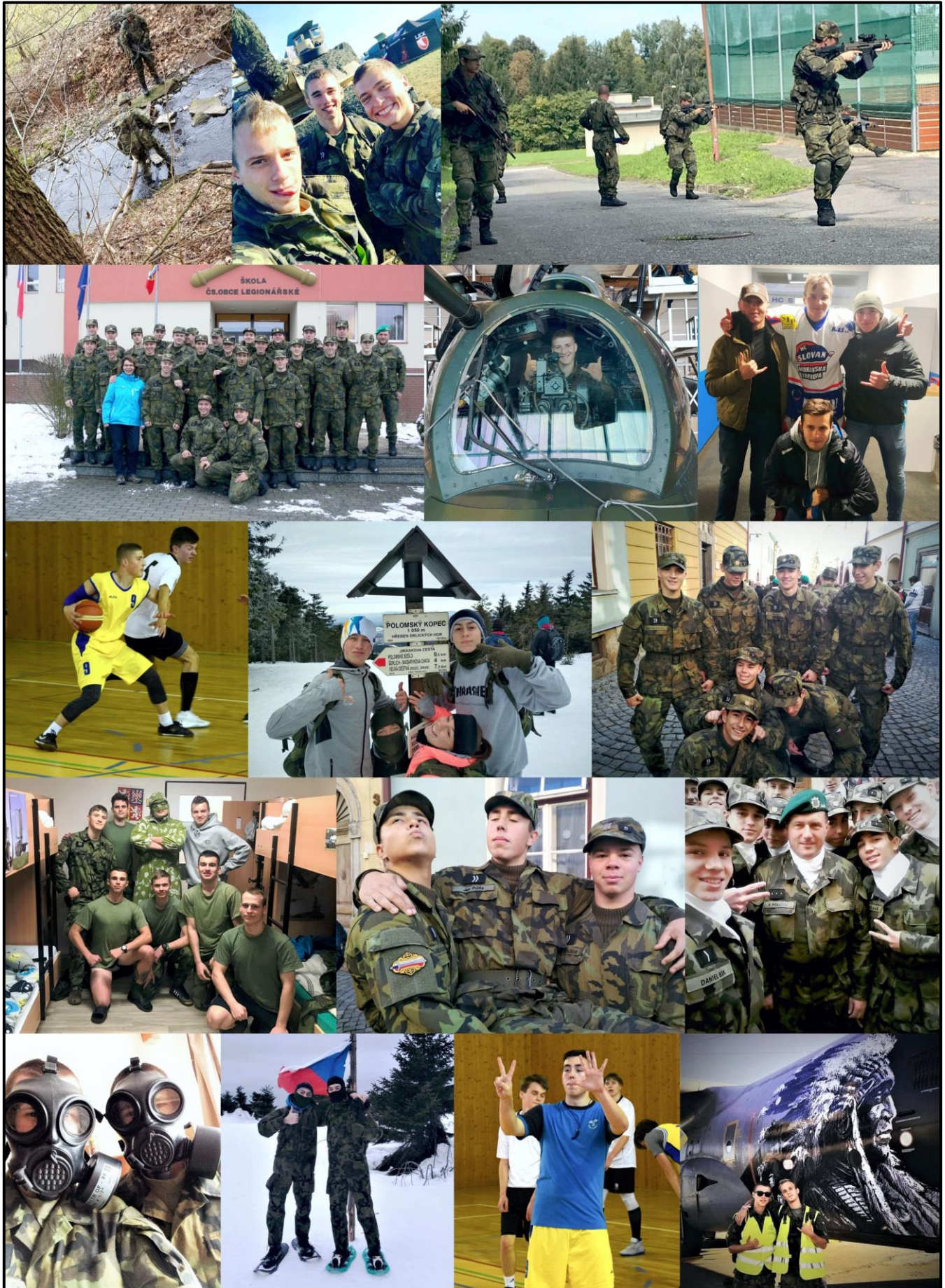
Vrána Kryštof

- ⇒ zlatý odznak školy
- ↳ STANAG 6001–2 z anglického jazyka
- ↳ instruktor 4. armádního klubu Musado MCS
- ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň
- ↳ absolvent výsadkového kurzu
- ↳ kurz první pomoci v poli
- ↳ reprezentace školy v atletice a přespolním běhu
- ↳ 1. místo Běžecké ligy AČR 2019
- ↳ zástupce velitele čety
- ↳ instruktor žáků 1. ročníku

Fotostřípky ze života čety

Četa T3A

Četa T3A – třídní učitel Mgr. Richard CVRKAL

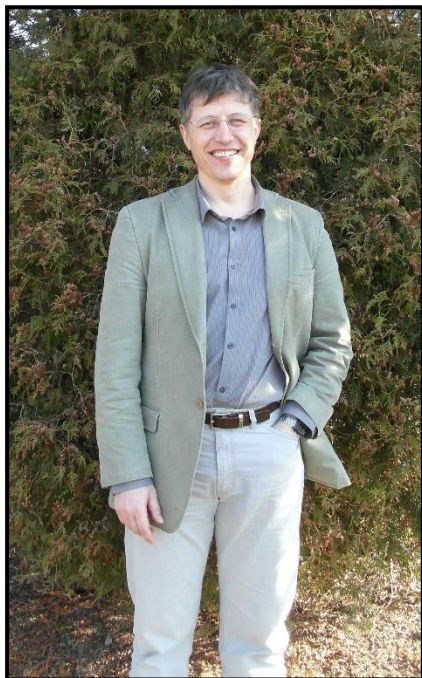
BARAN Jiří
BÍLÝ MARTIN
HORÁK VÍTĚZSLAV
KŘÍŽ KAREL
KUBÍK JAROSLAV

KUTRA TOMÁŠ
PLUŠKE Jiří
SCHAFERHANS MILAN
STRNADEL LEOŠ
ŠINDLER MICHAL

VALTERA FILIP
VAŠEK JAN
ZEZULA TOMÁŠ

Slovo třídního učitele

Třída dálkařů nastupující v září 2018 asi netušila, že učitelé a jimi přednášené učivo nebudou jedinou překážkou bránící jim v úspěšném dokončení studia, které zahajovali. V druhém pololetí druhého ročníku udeřila čínská chřipka i v české kotlině a studenti nastoupili na hranice naší kotliny k její ochraně. Výsledek tohoto boje je zatím v nedohlednu.

Naopak v dohledu je konec studia. Přes všechny obtíže způsobené pandemií i vládou a bojem proti ní, studenty mé třídy finální květnové (?) utkání nemine. Pro někoho to bude obtížné, pro někoho schůdné, každý má vlohy na něco jiného.

Být třídním učitelem u dálkového studia je nezvyklé. Svě svěřence vidím maximálně jednou za měsíc, jsou roztroušeni po celé republice, mají rodiny, práci a z toho vyplývající povinnosti. K nim přibýlo i plnění studijních požadavků. Asi ne vždy jsou na prvním místě a asi ne vždy jsou nejdůležitější, jenže „dali se na vojnu a tak musí bojovat“ :-). Vždy doufám, že v tom „boji“ nejsou osamoceni. Přeji si, aby je podporovaly jejich manželky, partnerky, případně i milenky, neb jak známo z historie, o vítězství na frontě nerozhodují jen frontovní bojovníci, ale i týl (a ten možná nejvíce).

V době psaní textu ještě nevím kdy, kdo, kde a jak, ale až ho „mí“ studenti budou číst, budou znát odpovědi a já doufám, že vedle ročenky bude ležet i jejich maturitní vysvědčení.

Mgr. Richard CVRKAL, třídní učitel

SEZNAMY TŘÍD

1. ročník

Četa C1A – třídní učitelka RNDr. Zuzana MACHÁČKOVÁ
velitel čety kpt. Ing. Michal ŠMERÁK

ABRAHAM ONDŘEJ
BENDOVÁ ELIŠKA
FOUSEK JAKUB
HÁJKOVÁ MARKÉTA
HÁJOVSKÝ JOSEF
HÖCHSMANN FILIP
HOŘÍNEK RADIM
KAŠČÁK MICHAL
KUBÍČEK JAKUB
LORENC ADAM

MEZLÍKOVÁ KLÁRA
MUSIOL FILIP
NOVÁKOVÁ ADÉLA
PERUNOVÁ KATEŘINA
PETŘÍČEK TOMÁŠ
POPELKA LUKÁŠ
PRAUZEK DANIEL
REPÁŇ DUŠAN
RUNŠTUKOVÁ PATRICIE
SKALICKÝ FILIP

SLÍVOVÁ EVA
STEHLÍK VILÉM
ŠKRABAL KAREL
ŠTĚPÁN DANIEL
ŠUSTER MARTIN
TALÁŠEK DANIEL
VOSYKA BENJAMÍN ŠTĚPÁN
ZEMANOVÁ ANNEMARIE TEREZA
ZVONKOVÁ GABRIELA

Četa C1B – třídní učitelka Ing. Eva PROCHÁZKOVÁ, Ph.D.
velitel čety npor. Bc. Richard PASÍRBEK

BANÁ BARBORA
BRYŠKA MARTIN
ČAPKOVÁ VANDA
ČERNÁ KATEŘINA
DANIEL PATRIK
DOLEŽAL LUKÁŠ
DUBOVÁ ALEXANDRA
DUFEK JAKUB COLIN
DVOŘÁKOVÁ ŠARLOTA
FIEDLER MAREK

GÖTZOVÁ BÁRA
GRÉGR ADAM
HALUZOVÁ NIKOLA
HANUSOVÁ KAROLÍNA
HLÁVKA TOMÁŠ
JAEGER VOJTĚCH
JISKROVÁ BERENIKA
JOBÁNEK MATĚJ
JUST JAN
KOUTNÝ ADAM

KOVACSOVÁ VĚRA
MILFAIT TOMÁŠ
NESPALA ŠTĚPÁN
POMAHÁČ JAN
RICHTEROVÁ MICHAELA
SEDLÁČEK VÍT
SOBOLOVÁ KATEŘINA
VENDOLSKÁ KAROLÍNA
VESELÝ JONÁŠ
VYSTYDOVÁ KLÁRA

Četa C1C – třídní učitelka Mgr. Jana ZELENDOVÁ
velitel čety npor. Bc. Roman BRABEC

AUBUS JAKUB
BENDA TOMÁŠ
BLAHUTOVÁ KAROLÍNA
BUDÍNOVÁ ANNA
BUI JOHN
BYRTUS ONDŘEJ
DUHAJSKÁ VERONIKA
FIKEJSOVÁ VERONIKA
GEPRTOVÁ SÁRA
HOHN MATĚJ

HORNA JAN
JÁNA FRANTIŠEK
JAVORKOVÁ MICHAELA
JURÁŠEK TOMÁŠ
KOYŠ DOMINIK MICHAEL
KUBÁNEK BRONISLAV
MÁTĚ RICHARD
RÁLIŠ TOMÁŠ
ROSENDORFOVÁ PAVLÍNA
ROUN NIKOLAS

SEDLÁČKOVÁ LENKA
STEINOCEROVÁ KATEŘINA
TICHÝ ADAM
URBANEK MATOUŠ
VALDER DOMINIK
VAŇUKOV DANIEL
ZADÁK ADAM
ZDAŘILOVÁ VERONIKA
ŽÁK JAKUB
ŽŮREK PETR

Četa E1A – třídní učitel Ing. Bc. Miloslav ŠPLÍCHAL
velitel čety npor. Ing. Bc. Vojtěch BYRTUS

CIBULEC KRYŠTOF
CÍCHA ŠIMON
ČERNOBILA ROBERT
HASOŇ VÁCLAV
HOUSER JAKUB
JANOSTYAK MARTIN
JUDÁK DANIEL
KADLEC JAKUB

KREJZA TOMAS
LEXA ÁRON
LUKEŠ JAKUB
MÉSZÁROS ADAM
MICHAL JAN
MOŠNIČKA JAKUB
NOVÁK ONDŘEJ
PUDICH JIŘÍ

PUDIL STANISLAV
RATAJ TOMÁŠ
SUCHÁNKOVÁ LILIANA
ŠIBAL JAN
ŠVEHLA JAN
TLAPA MAREK
VRABEC JIŘÍ
WÖLFL ZDENĚK

Četa S1A – třídní učitel npor. Bc. Ladislav ČERNÝ
velitel čety npor. Ing. Michal CARBOL

BAŘINA LUKÁŠ
BOHÁČEK MILIČ
CVAČKA PETR
DOSTÁL JAROSLAV
FRÁNEK TADEÁŠ
HLAVÁČ DAVID
HOMOLOVÁ MAGDALÉNA
HORA JAKUB
JABLEČNÍK JOSEF

KOPECKÝ FILIP
KOVANDA MAXMILIÁN
KREJČÍ MATYÁŠ
KUSÝ ANDREJ
LUXÍK ŠTĚPÁN
MACHOREK ADAM
PAVLOVIČ TOMÁŠ
PAVLOVIČ VOJTĚCH
PRETLOVÁ ANDREA MICHAELA

ŘÍHA JAKUB
SOUČEK PETR
STEJSKAL PAVEL
ŠTROBL VOJTĚCH
ŠUSTA MAREK
VÁGNER DAVID
VALENTA MATĚJ
VÍT LUCIÁN

2. ročník

Četa C2A – třídní učitel Mgr. Radek KONEČNÝ velitel čety npor. Bc. René HARTIG

ADAMEC JOSEF
BAŠKOVÁ ZUZANA
BLAŽÁK MAREK
ČÁMSKÝ DANIEL
DIVIŠOVÁ VERONIKA
DOLANSKÝ DOMINIK
FORMÁNKOVÁ NELA
GROMANN MATĚJ

KLAT BOŘEK
KONYARIK MATĚJ
KORBEL ELIÁŠ
KOZEL JAROSLAV
MACKOVÁ SIMONA
MALÍKOVÁ TEREZA
REZLER VÍTEK
SUCHÝ JAKUB

SVĚCHOTA MATYÁŠ
ŠKABRAHOVÁ LUCIE
ŠTRUMFOVÁ HANA
VÁCLAVEK JAN
VALACH MARTIN
WALDHAUSER ŠIMON

Četa C2B – třídní učitelka Mgr. Barbora VACKOVÁ velitel čety npor. Ing. Radek RUBÍN

ADÁMEK MARTIN
CRHÁKOVÁ ELIŠKA
DLOUHÝ DANIEL
GABRIEL MICHAL
GROESSLOVÁ BARBORA
HOVJADSKÝ PAVEL
HRNČÍŘ DAMIÁN

HŮLKOVÁ TEREZA
CHRASTINOVÁ KAROLÍNA
JANČO FILIP
JEDLIČKA LUKÁŠ
KOLBA FRANTIŠEK
KOTEK TOMÁŠ
KRAJZINGER KRYŠTOF

LODR DAVID
MOUCHOVÁ ZUZANA
OCZADLA KAROLÍNA
TVRDÍKOVÁ KAROLÍNA
VYBÍHAL TOMÁŠ

Četa C2C – třídní učitelka Mgr. KOŘÍNKOVÁ velitel čety npor. Bc. Zbyněk PAVLÍČEK

HAJDUKOVÁ MAGDALENA
KARÁSKOVÁ VALERIE
KREJČÍ RICHARD
LEV DAVID
MACIARZ DANIEL
MACHÁLEK FILIP
RAJNOCHOVÁ VENDULA
ROUS MATĚJ

SEDLÁK MIKULÁŠ
SEJKORA RADIM
SVOBODA JAKUB
ŠIMEK DANIEL
ŠIMEK MATĚJ
ŠINDLER PETR
TICHÁ VENDULA
VÁŇOVÁ JANA

VARGA MARTIN
VOZÁK ADAM
VYSLOUŽIL DAVID
ZAKIE MUNIR
ZAKIE SAMI
ZEMÁNKOVÁ ANETA

Četa E2A – třídní učitelka Mgr. Pavlína JANDLOVÁ velitel čety npor. Bc. Miroslav KLOS

DOSTÁL JAKUB
DUDEK MICHAL
HLOUŠEK DOMINIK
HOUŠKA PAVEL
JANETKA ŠTĚPÁN
KOTEK MARTIN

KRAVÁČEK TOMÁŠ
KUBEŠ ROMAN
KUNZ MAXIMILIÁN
LORENC JIŘÍ
MENCL TOMÁŠ
MIKULA DAVID

MRKOS TADEÁŠ
RYŠAVÝ LUKÁŠ
SYNOVEC ŠIMON ABRAHAM
TVARDEK VÁCLAV
ZATLOUKAL FILIP
ZÁTOPEK JAN

3. ročník

Četa C3A – třídní učitelka Mgr. Ivana JÍLKOVÁ
velitel čety kpt. Mgr. Karel BURIAN

BURDA JAN FRANTIŠEK
DOLEŽAL JAKUB
FORÉT RICHARD
HRTUS ROSTISLAV
KAŠPAROVÁ NATÁLIE
KEROUŠOVÁ ANETA
KOLAŘIKOVÁ VENDULA

KOMÍNEK VÍT
KUČKA JAN
MAIRYCHOVÁ SIMONA
NEŠPOR LUKÁŠ
PAVLŮ LIBOR
PODMALOVSKÝ PETR
ROUNOVÁ LINDA

ŘÍHOVÁ ADÉLA
STANĚK JAN
STOJKOVÁ VERONIKA
ŠPOK DAVID
ŠTĚPÁNEK JAN
VÍT VOJTĚCH
ŽIŽKOVÁ DOROTA DARINA

Četa C3B – třídní učitelka Mgr. Bedřiška SCHNEIDEROVÁ
velitel čety npor. Mgr. Radek LÁNSKÝ

BEDNAŘÍK PETR
CSICSÓ PATRIK
FORMANOVÁ KATEŘINA
HAJSKÝ STANISLAV
HEJTMANCOVÁ MARIE
IVAN MARTIN

LOVĚTINSKÝ PAVEL
ONDRA PETR
POLÁČEK ŠTĚPÁN
SEDLÁK ŠIMON
STRNADOVÁ NELA
SUCHOPÁRKOVÁ ZUZANA

ŠKRABALOVÁ KAROLÍNA
ŠTĚCH PETR
TŮMA DANIEL
VALOUCH VIKTOR
VECEK JAN
VRÁŽEL DANIEL

Četa C3C – třídní učitelka RNDr. Iveta WILNEROVÁ
velitel čety npor. Mgr. František ŠKABRAHA

ANDREJČÁK MIKULÁŠ
ANTOŇ JAN
HEMZA MIROSLAV
HOFMAN MATYÁŠ
HORÁČEK MARTIN
HRNČÍŘ VOJTĚCH

CHMELÍK FILIP
KLEC MICHAL
KUTÁLEK ANTONÍN
LEHKÝ ADAM
LIBRA DAVID
MEZERA LUKÁŠ

MICHAJLUK ALBERT
PÁNOVEC PETR
PETEREK JAN
PETRÁŠ DAVID

Četa E3A – třídní učitel major Ing. et Ing. Ondřej KROPÁČEK
velitel čety npor. Bc. Vlastimil OUZKÝ

ADÁMKOVÁ ANEŽKA
BARTOŠ PATRIK
ČERMÁKOVÁ ZUZANA
ČERNOVSKÝ FILIP
FATĚNA MICHAL
FATKA VOJTĚCH
FOGLAR ALBERT
FOJTÍK JOEL

GRUNSKÝ FILIP
JANOVSKÝ DOMINIK
JELÉNKOVÁ ADRIANA KAROLÍNA
KADLČÍKOVÁ NATÁLIE
KAREN MARTIN
KREJČÍ DOMINIK
LEUENBERGER NICOLAS
LUDÍN KRYŠTOF

MICHALEC ŠTĚPÁN
OLŠA PETR
PRCHAL ONDŘEJ
PROCHÁZKA FILIP
RICHTEROVÁ NICOLA
SUNKOVSKÝ RENÉ
VALENTA ROBIN
ZELENÝ JIŘÍ

4. ročník

Četa C4A – třídní učitelka PaedDr. Jana JAKUBCOVÁ velitel čety npor. Bc. Jan ZAPLATIL

DOMESOVÁ TEREZA
HAUBER JAN
HAVLÍKOVÁ KAROLÍNA
JÄCKELOVÁ VIKTORIE
JANÍK MATYÁŠ
JIRÁSKO SEBASTIAN
JUHAS TADEÁŠ
KALVODA LIBOR

KAPRÁL JAN
KOLLERTOVÁ NELA
KURÉKOVÁ SARAH
KUROWSKI LUDVÍK
NEUMEISTER ADAM
NOVÁKOVÁ ANDREA
ONDRUCH BOŘEK
PAVLÍČKOVÁ MARKÉTA

ROZEHNAL LUKÁŠ
SILLY MAREK
TICHÝ PETR
TUREK MATOUŠ
UJFALUŠI MICHAL
VALENTA TOMÁŠ
ZITA JIŘÍ NICOLAS
ŽÁČEK MICHAEL

Četa C4B – třídní učitel Ing. Igor FABIAN velitel čety npor. Bc. Marek POSPÍŠIL

BARTOŠ MARTIN
BEDNÁŘOVÁ KAROLÍNA
BÖHM PETR
DUŠEK JOSEF
FLÍČEK MICHAL
FRIDRICHOVÁ ŠÁRKA
GRACOVÁ LEONTÝNA

HAMPOVÁ JANA
HEILIG JAN
HRDLIČKA ONDŘEJ
HRDLIČKOVÁ ELIŠKA
KAŠPAROVSKÝ ADAM
KOCUREK MICHAL
KOLEČKÁŘ JONÁŠ

MARETHOVÁ MARIE
MUSIL MARTIN
PALIČKA ADAM
PATZÁK MARTIN
PLCH KRYŠTOF
POSTULKOVÁ ANNA
ŠÍPEK SEBASTIÁN JAROSLAV

Četa C4C – třídní učitel kpt. Ing. Petr HENDRYCH velitel čety npor. Mgr. Bc. Petr VANDUCH

FEIT JAKUB
FIALOVÁ IVETA
GAVANDOVÁ VENDULA
KYSELA MAREK
LIPECKÝ DAVID
LOUBAL JAKUB

MANDL PETR
MĚSÍČEK JAN
MRLINOVÁ KAROLÍNA
PECHAN JAKUB
PILÁT RADEK
PONČA VÁCLAV

RŮŽIČKA KAREL
URBANČÍK TOMÁŠ
VAŇKOVÁ KRISTINA
VÍCHA DAVID
ZÝKA ERIK

Četa E4A – třídní učitelka Mgr. Gabriela OŠKEROVÁ velitel čety npor. Mgr. Bc. Pavel POLÁŠEK

BEK DANIEL
BURIAN VLASTIMIL
CITTA VIKTOR
DOSTÁL ROBERT
FIŠEROVÁ MONIKA
HOUSER ZDENĚK
JAŠKA VÍT
KANTA JOSEF

KLÍMA PETR
KOVÁŘ ONDŘEJ
KUBINEC KAREL
KŮTEK KAREL
MAŠEK DANIEL
MÍČEK JONÁŠ KRYŠTOF
NOVOTNÝ ŠTĚPÁN
PAPEŽÍK MATĚJ

PÍŠTĚK TOMÁŠ
PRŮŠA JAN
ROSENDORFSKÝ DOMINIK
SEMERÁD MATĚJ
SKOPAL RADIM
VANIŠ DAVID
VÁVRA JAN
VRÁNA KRYŠTOF

